

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2 (15. Jātakapāḷi-2)

21. Το βιβλίο των ογδόντα (21. Asītinipāṭo)

[Ja 533-537, PTS 5.339-5.509]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2

21. Το βιβλίο των ογδόντα

533. Η μικρή τζάτακα του κύκνου (1)

- 1.** «Σουμούκα, χωρίς να κοιτάζουν πίσω, φεύγουν τα πουλιά·
Πήγαινε κι εσύ, μην ποθείς, δεν υπάρχει συντροφιά με τον δέσμιο.»
- 2.** «Είτε πάω είτε δεν πάω, δεν θα γινόμουν αθάνατος με αυτό·
αφού τον υπηρέτησα ευτυχισμένο, πώς να τον εγκαταλείψω δυστυχισμένο;»
- 3.** «Είτε ο θάνατος μαζί σου, είτε η ζωή χωρίς εσένα·
αυτός ακριβώς ο θάνατος είναι καλύτερος, παρά να ζω χωρίς εσένα.
- 4.** «Αυτός δεν είναι ο κανόνας, μεγάλε βασιλιά, που αυτόν έτσι περιπεσόντα να
εγκαταλείψω·
όποιος ο προορισμός σου αυτός και ο δικός μου, μου αρέσει, κυρίαρχε των
πτηνών.»
- 5.** «Ποιος άραγε άλλος προορισμός υπάρχει για τον δεμένο με παγίδα, ω μεγάλε
χήνα;
Πώς αυτός σου αρέσει, σε σένα που σκέφτεσαι, τον ελεύθερο;»
- 6.** «Ποιο όφελος βλέπεις εσύ, για μένα και για σένα, φτερωτέ·
ή για τους συγγενείς που απομένουν, με τον θάνατο και των δύο μας;
- 7.** «Αυτό που δεν είναι σαν χρυσό φτέρωμα, φτιαγμένο στο τυφλό σκοτάδι·
εγκαταλείποντας τη ζωή σε τέτοιο, τι σκοπό θα φώτιζε;»
- 8.** «Πώς άραγε, άριστε των πτηνών, δεν κατανοείς το νόημα της Διδασκαλίας;
Η Διδασκαλία όταν χαίρει εκτίμησης, δείχνει το όφελος στα ζωντανά.
- 9.** «Εγώ λοιπόν, σεβόμενος τη Διδασκαλία, και το όφελος που προέρχεται από τη
Διδασκαλία·
και βλέποντας την αφοσίωση σε εσένα, δεν επιθυμώ τη ζωή».
- 10.** «Σίγουρα αυτή είναι η αρχή των αγαθών, ο φίλος που τον φίλο στη δυστυχία·
δεν εγκαταλείπει ακόμα και για τη ζωή του, αναθυμούμενος την αρχή της
αιτίας.
- 11.** «Αυτή η διδασκαλία ασκήθηκε από σένα, και η αφοσίωση είναι γνωστή σε
μένα·
όπως επιθυμείς κάνε αυτό για μένα, πήγαινε με την έγκρισή μου».
- 12.** «Ακόμη κι έτσι που πέρασε ο χρόνος, ό,τι κομμάτι των συγγενών από εμένα·

από σένα αυτό προικισμένο με σοφία, ας είναι υπέρτατα συγκρατημένο.

- 13.** «Ενώ έτσι συζητούσαν οι ευγενείς, με ευγενή συμπεριφορά· εμφανίστηκε ο κυνηγός, σαν ο θάνατος στους ασθενείς.
- 14.** «Αυτοί βλέποντας τον εχθρό να έρχεται, για πολύ καιρό ευεργετικά τα δις-γεννημένα πουλιά· σιωπηλά κάθισαν και οι δύο, δεν κουνήθηκαν από τα καθίσματά τους.
- 15.** «Και βλέποντας τους Ντατάρατθα, να πετούν από εδώ κι από εκεί· ελάτε με ορμή, εχθροί των πτηνών, κυρίαρχοι των πτηνών.
- 16.** Αυτός με ορμή πλησιάζοντας, αφού έφτασε στους ανώτατους βραχμάνους· οπισθοχώρησε ο κυνηγός, σκεπτόμενος «είναι δεμένοι».
- 17.** «Ένας μόνο δέσμιος καθισμένος, και ένας αδέσμευτος πάλι ξανά· Πλησιάζοντας τον δέσμιο καθισμένο, κοιτάζοντάς τον χωρίς φόβο.
- 18.** Τότε αυτός με αμφιβολία, στον λευκό απευθύνθηκε· στον καθισμένο με το μεγάλο σώμα, τον αρχηγό του σμήνους των πτηνών.
- 19.** «Αυτός που με μεγάλη παγίδα, δεμένος δεν κινείται προς καμία κατεύθυνση· τότε γιατί εσύ ελεύθερος, δυνατό πουλί, δεν φεύγεις;
- 20.** «Τι άραγε αυτό το πτηνό είναι για σένα, απελευθερωμένος τον δέσμιο υπηρετείς; Εγκαταλείποντάς τον τα πουλιά φεύγουν, γιατί μόνος μένεις πίσω;»
- 21.** «Αυτός ο βασιλιάς είναι φίλος μου, εχθρέ των πτηνών, και σύντροφος ίσος με τη ζωή μου· Ποτέ δεν θα τον εγκαταλείψω, μέχρι το πέρας του χρόνου.
- 22.** «Πώς λοιπόν αυτό το πουλί δεν είδε την παγίδα που είχε στηθεί; Αυτό είναι το χαρακτηριστικό των μεγάλων, να αντιλαμβάνονται τη συμφορά.
- 23.** Όταν έρχεται η καταστροφή, ο άνθρωπος στο τέλος της ζωής· τότε το δίχτυ και τη θηλιά, ακόμα κι όταν τα συναντά δεν κατανοεί.
- 24.** «Αλλά πράγματι, μεγάλε σοφέ, οι παγίδες είναι πολλών ειδών απλωμένες· πλησιάζοντας την κρυμμένη παγιδεύονται, και έτσι έρχεται ο θάνατος».
- 25.** «Άραγε αυτή η συγκατοικία μαζί σου, έχει ευχάριστες συνέπειες; Άραγε θα μας επιτρέψεις, άραγε θα μας χαρίσεις τη ζωή;»
- 26.** «Ούτε εσύ είσαι δέσμιός μου, ούτε επιθυμώ τη δολοφονία σου· ελεύθερα αφού φύγεις γρήγορα από εδώ, να ζήσεις εσύ χωρίς θλίψη για πολύ».
- 27.** «Δεν το θέλω αυτό εγώ, εκτός από τη ζωή του· Αν είσαι ικανοποιημένος με έναν, άφησε αυτόν και εμένα φάε.
- 28.** «Σε ύψος και περίμετρο, είμαστε ίσοι και οι δύο σε ηλικία·

Δεν υπάρχει ζωή για σένα με το κέρδος, με αυτόν ανταλλάξου εσύ.

- 29.** «Αυτό, σε παρακαλώ, σκέψου το δίκαια, ας υπάρχει απληστία σε σένα για εμάς·
εμένα πρώτα δέσε με παγίδα, μετά απελευθέρωσε τον βασιλιά των πτηνών.
- 30.** «Τόσο ακριβώς είναι το κέρδος σου, και η παράκλησή σου έχει εκπληρωθεί·
και φιλία με τους Ντατάρατα, για όλη σου τη ζωή ας είναι».
- 31.** «Ας δουν οι μεγάλες συγγενικές κοινότητές μας, αυτόν που απελευθερώθηκε
από σένα, που έφυγε από εδώ·
Φίλοι και σύμβουλοι και εξαρτώμενοι, γιοι και σύζυγοι και συγγενείς.
- 32.** «Και δεν υπάρχουν τέτοιοι φίλοι εδώ για πολλούς·
όπως εσύ του Ντατάραττα, σύντροφος με κοινή ζωή.
- 33.** «Αυτόν τον σύντροφό σου απελευθερώνω, ας είναι ο βασιλιάς ακόλουθός σου·
ελεύθερα αφού φύγεις γρήγορα από εδώ, να λάμπεις ανάμεσα στους
συγγενείς».
- 34.** «Αυτός ικανοποιημένος από τον απελευθερωμένο, με σεβασμό προς τον κύριο·
Απευθύνθηκε ο στραβολαίμης, λέγοντας λόγια ευχάριστα στο αυτί.
- 35.** «Έτσι κυνηγέ να χαρείς, μαζί με όλους τους συγγενείς σου·
Όπως εγώ σήμερα χαίρομαι, αφού είδα τον βασιλιά των πτηνών
απελευθερωμένο».
- 36.** «Έλα να σε διδάξω, πώς κι εσύ θα αποκτήσεις·
Κέρδος για σένα αυτός ο Ντχαταράττα, τίποτε κακό δεν θα δει.
- 37.** «Γρήγορα αφού μας οδηγήσεις στο εσωτερικό παλάτι, δείξε μας και τους δύο
στον βασιλιά·
αδέσμευτους, στη φυσική τους κατάσταση, καθισμένους στο φορείο και από
τις δύο πλευρές.
- 38.** «Ντχαταράττα, μεγάλε βασιλιά, αυτοί είναι οι επικρατούντες των κύκνων·
Γιατί αυτός είναι ο βασιλιάς των κύκνων, ο άλλος είναι ο στρατηγός.
- 39.** «Αναμφίβολα βλέποντας αυτόν τον βασιλιά των χηνών, ο άρχοντας των
ανθρώπων·
ικανοποιημένος, χαρούμενος, ευτυχισμένος, θα δώσει σε σένα πολύ πλούτο».
- 40.** Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του, με πράξη το πραγματοποίησε·
γρήγορα αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, έδειξε τους χήνες στον βασιλιά·
αδέσμευτους, στη φυσική τους κατάσταση, καθισμένους στο φορείο και από
τις δύο πλευρές.
- 41.** «Ντχαταράττα, μεγάλε βασιλιά, αυτοί είναι οι επικρατούντες των κύκνων·
Γιατί αυτός είναι ο βασιλιάς των κύκνων, ο άλλος είναι ο στρατηγός».

- 42.** «Πώς όμως αυτά τα πουλιά, ήρθαν στα χέρια σου;
Πώς ένας κυνηγός επέτυχε εδώ την κυριαρχία επί των μεγάλων;»
- 43.** «Στήθηκαν από μένα αυτές οι παγίδες, στα τέλματα, κυρίαρχε των ανθρώπων·
Όποιο τόπο συγκέντρωσης φαντάζομαι, των πτηνών θανατηφόρο.
- 44.** «Πιάστηκε σε τέτοια παγίδα, ο βασιλιάς των κύκνων δεσμεύτηκε·
αυτόν ελεύθερος καθισμένος κοντά, αυτός σε μένα απευθύνθηκε.
- 45.** «Πολύ δύσκολο για τους μη ευγενείς, φανερώνει την ύψιστη διάθεση·
ο ήρωας που αγωνίζεται για το καλό του κυρίου του, το πτηνό αφοσιωμένο στο δίκαιο.
- 46.** «Αφού εγκατέλειψε τη δική του ζωή, αυτός που άξιζε να ζήσει·
καθισμένος χωρίς να θρηνεί, ζήτησε τη ζωή του κυρίου του.
- 47.** «Αφού άκουσα αυτά τα λόγια του, απέκτησα πεποίθηση·
Τότε τον απελευθέρωσα από την παγίδα, και του επέτρεψα με χαρά.
- 48.** «Αυτός ικανοποιημένος από τον απελευθερωμένο, με σεβασμό προς τον κύριο·
Απευθύνθηκε ο στραβολαίμης, λέγοντας λόγια ευχάριστα στο αυτί.
- 49.** «Έτσι κυνηγέ να χαρείς, μαζί με όλους τους συγγενείς σου·
Όπως εγώ σήμερα χαίρομαι, αφού είδα τον βασιλιά των πτηνών απελευθερωμένο.
- 50.** «Έλα να σε διδάξω, πώς κι εσύ θα αποκτήσεις·
Κέρδος για σένα αυτός ο Ντχαταράττχα, τίποτε κακό δεν θα δει.
- 51.** «Γρήγορα αφού μας οδηγήσεις στο εσωτερικό παλάτι, δείξε μας και τους δύο στον βασιλιά·
αδέσμευτους, στη φυσική τους κατάσταση, καθισμένους στο φορείο και από τις δύο πλευρές.
- 52.** «Ντχαταράττα, μεγάλε βασιλιά, αυτοί είναι οι επικρατούντες των κύκνων·
Γιατί αυτός είναι ο βασιλιάς των κύκνων, ο άλλος είναι ο στρατηγός.
- 53.** «Αναμφίβολα βλέποντας αυτόν τον βασιλιά των χηνών, ο άρχοντας των ανθρώπων·
ικανοποιημένος, χαρούμενος, ευτυχισμένος, θα δώσει σε σένα πολύ πλούτο».
- 54.** «Έτσι με τα λόγια του, και οι δύο φέρθηκαν από εμένα·
Ακριβώς εδώ ήταν αυτοί, και οι δύο εγκεκριμένοι από εμένα.
- 55.** «Αυτό το πτηνό που έτσι ήρθε, το φτερωτό, υπέρτατα δίκαιο·
σε κάποιον σαν εμένα, τον κυνηγό, θα γεννούσε ηπιότητα.
- 56.** «Και δώρο για σένα, μεγαλειότατε, δεν βλέπω άλλο τέτοιο·

σε ολόκληρο το χωριό των κυνηγών πουλιών, δες το, άρχοντα των ανθρώπων».

- 57.** «Αφού είδε τον βασιλιά που καθόταν, σε όμορφη χρυσή καρέκλα·
Απευθύνθηκε ο στραβολαίμης, λέγοντας λόγια ευχάριστα στο αυτί.
- 58.** «Μήπως είσαι καλά, αξιότιμε, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια·
Μήπως αυτή η χώρα ευημερεί, και την κυβερνάς δικαίως;»
- 59.** «Είμαι καλά, χήνα, και επίσης, χήνα, χωρίς αρρώστια·
Και επίσης αυτή η χώρα ευημερεί, και την κυβερνώ δικαίως».
- 60.** «Μήπως μεταξύ των υπουργών σου, αξιότιμε, κάποιο σφάλμα δεν υπάρχει·
Μήπως και αυτοί στις ανάγκες σου δεν είναι αβέβαιοι για τη ζωή;»
- 61.** Και επίσης μεταξύ των υπουργών μου, κανένα σφάλμα δεν υπάρχει·
Και επίσης αυτοί στις ανάγκες μου, δεν είναι αβέβαιοι για τη ζωή».
- 62.** «Μήπως η σύζυγός σου είναι όμοια με σένα, υπάκουη και με αγαπητά λόγια·
προικισμένη με γιους, ομορφιά και φήμη, ακολουθώντας τη θέληση και την εξουσία σου;»
- 63.** «Και επίσης η σύζυγός μου είναι όμοια με μένα, υπάκουη και με αγαπητά λόγια·
προικισμένη με γιους, ομορφιά και φήμη, ακολουθώντας τη θέληση και την εξουσία μου».
- 64.** «Μήπως ο αξιότιμος πήγε στα χέρια του μεγάλου εχθρού·
υπέστη μεγάλη δυστυχία, σε αυτό το πρώτο ατύχημα;
- 65.** «Μήπως τρέχοντας προς τη μηχανή, με ραβδί το χτύπησε;
Έτσι για αυτούς τους ταπεινούς, συνηθισμένο γίνεται αμέσως».
- 66.** «Είσαι ασφαλής, μεγάλε βασιλιά, όταν υπάρχει τέτοια συμφορά·
Και αυτός δεν έκανε τίποτε σε εμάς, σαν εχθρός συμπεριφέρθηκε.
- 67.** «Ο κυνηγός υποχώρησε, πρώτος αυτός μίλησε·
Τότε αυτός ο Σουμούκχα, ο σοφός, απάντησε.
- 68.** Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του, απέκτησε πεποίθηση·
Τότε με απελευθέρωσε από την παγίδα, και μου επέτρεψε με χαρά.
- 69.** «Και αυτό με καλή πρόθεση, για αυτόν τον σκοπό σκέφτηκε·
η έλευση του αξιότιμου κοντά μας, επειδή αυτός επιθυμεί πλούτη».
- 70.** «Καλώς ήρθατε εδώ, αξιότιμοι, και είμαι ικανοποιημένος που σας βλέπω·
και αυτός επίσης ας λάβει πολλή περιουσία, όση επιθυμεί».
- 71.** «Αφού ικανοποίησε τον κυνηγό, με πλούτη ο κυρίαρχος των ανθρώπων·
Απευθύνθηκε στον στραβολαίμη, λέγοντας λόγια ευχάριστα στο αυτί».

- 72.** «Ό,τι πράγματι υπόκειται στη Διδασκαλία, όπου η εξουσία μου ασκείται σε οτιδήποτε·
η κυριαρχία σε όλα είναι δική σου, κυβέρνα αυτό αν επιθυμείς.
- 73.** «Για σκοπό δωρεάς ή για να απολαύσετε, ό,τι άλλο σας ωφελεί·
αυτήν την περιουσία σας δίνω, την κυριαρχία σας παρατάω».
- 74.** «Και αν αυτός ο Σουμούκα, ο σοφός, μου μιλούσε·
ολοκληρωτικά τέλειος στην ανώτερη νοημοσύνη, αυτό θα ήταν το υπέρτατα
αγαπημένο για μένα».
- 75.** «Εγώ πράγματι, μεγάλε βασιλιά, σαν βασιλιάς των ερπετών ανάμεσα σε
εχθρούς·
δεν μπορώ να απαντήσω, αυτή δεν θα ήταν η διαγωγή μου.
- 76.** «Και δικός μας αυτός ο άριστος, και εσύ το ύψιστο ον·
προστάτης της γης, άρχοντας των ανθρώπων, άξιοι τιμής για πολλούς
λόγους.
- 77.** «Ενώ αυτοί οι δύο μιλούν, κατά τη διάρκεια της κρίσης·
δεν πρέπει να παρεμβληθεί, από έναν υπηρέτη, άρχοντα των ανθρώπων».
- 78.** «Δικαίως βεβαίως ο κυνηγός, σοφός ο ωτόκοκς» έτσι·
Δεν θα υπήρχε βέβαια σε αυτόν που δεν έχει καλλιεργήσει τον εαυτό του,
τέτοια μέθοδος.
- 79.** «Έτσι με ύψιστη φύση, έτσι το ανώτατο ον·
Όσα υπάρχουν ιδωμένα από εμένα, δεν βλέπω άλλον τέτοιο.
- 80.** «Χαρούμενος είμαι με τη φύση σας, και με τα γλυκά σας λόγια·
Και αυτή είναι η επιθυμία μου, να σας βλέπω και τους δύο για πολύ καιρό».
- 81.** «Ό,τι πρέπει να γίνει για τους ανώτατους φίλους, αυτό έχει γίνει σε εμάς από
σένα·
αναμφίβολα σε έχουμε φτάσει, η αφοσίωσή σου σε εμάς.
- 82.** «Αυτό βέβαια πολύ μεγάλο, κενό για την κοινότητα των συγγενών·
Με τη μη θέαση εμάς, δυστυχία σε πολλές δεκαπενθήμερες περιόδους.
- 83.** «Για την εξάλειψη της λύπης τους, εγκεκριμένοι από σένα εμείς·
αφού τον περιστοιχίσουμε δεξιόστροφα, ας δούμε τους συγγενείς, δαμαστή
των εχθρών.
- 84.** «Σίγουρα εγώ άφθονη χαρά, από εσάς τους αξιότιμους βρίσκω βλέποντάς
σας·
αυτό επίσης μεγάλο όφελος, η οικειότητα με τους συγγενείς θα ήταν».
- 85.** «Αφού είπε αυτά ο Ντχαταράττχα, ο βασιλιάς των κύκνων, στον άρχοντα των
ανθρώπων·
Με άριστη ταχύτητα πετώντας, στον κύκλο των συγγενών έφτασαν.

- 86.** Όταν αυτοί έφτασαν υγιείς, βλέποντας τους ανώτατους βραχμάνους· οι χήνες έκαναν «κεκά», πολύβουος ήχος γεννήθηκε.
- 87.** «Αυτοί ικανοποιημένοι από τον απελευθερωμένο, με σεβασμό προς τον κύριο· ολόγυρα τον περικύκλωσαν, τα ωτόκα που βρήκαν στήριγμα».
- 88.** «Έτσι αυτών που έχουν φίλους τα οφέλη, όλα γίνονται ευνοϊκά· όπως οι κύκνοι Ντχαταράττα, στον κύκλο των συγγενών έφτασαν».

Το τζάτακα του μικρού κύκνου, πρώτο.

534. Το τζάτακα του μεγάλου κύκνου (2)

- 89.** «Αυτές οι χήνες φεύγουν, οι καμπυλόπτερες ωθημένες από φόβο· Χρυσόδερμε χρυσόχρωμε, βεβαίως, Σουμούκα, φύγε.
- 90.** «Εγκαταλείποντάς με οι συγγενείς, εμένα που έχω πέσει στην εξουσία της θηλιάς· χωρίς να με κοιτάζουν φεύγουν, γιατί μόνος μένεις πίσω;»
- 91.** «Πέτα, άριστε των πτηνών, δεν υπάρχει συντροφιά με τον δέσμιο· Μην εγκαταλείψεις την προσπάθεια για την απαλλαγή από τη θλίψη, βεβαίως, Σουμούκα, φύγε.»
- 92.** «Δεν θα σε εγκαταλείψω εγώ ακόμα κι αν είμαι κυριευμένος από τον πόνο, Ντατάραττα· η ζωή ή ο θάνατός μου, θα είναι μαζί σου.
- 93.** «Δεν θα σε εγκαταλείψω εγώ ακόμα κι αν είμαι κυριευμένος από τον πόνο, Ντατάραττα· δεν αξίζει να με ζέψεις σε πράξη συνδεδεμένη με ανευγένεια.
- 94.** «Συνομήλικος σύντροφός σου είμαι, και στη δική σου καρδιά είμαι εδραιωμένος· Γνωστός στρατηγός σου είμαι εγώ, άριστε ανάμεσα στους κύκνους.
- 95.** «Πώς θα καυχηθώ εγώ, ανάμεσα στους συγγενείς από εδώ φεύγοντας; Αυτόν αφήνοντας, άριστε των πτηνών, τι θα τους πω από εδώ φεύγοντας; Εδώ θα εγκαταλείψω τη ζωή, δεν θα τολμήσω να κάνω κάτι ανάρμοστο».
- 96.** «Αυτή είναι πράγματι η φύση, Σουμούκα, ότι εσύ εδραιωμένος στον ευγενή δρόμο· δεν θα τολμούσες να εγκαταλείψεις εμένα τον κύριο και σύντροφο.
- 97.** «Πράγματι σε μένα που παρατηρώ, φόβος δεν γεννιέται καθόλου· θα επιτύχεις εσύ για μένα, έτσι όντος, τη ζωή».
- 98.** «Ενώ έτσι συζητούσαν οι ευγενείς, με ευγενή συμπεριφορά· ο κυνηγός, αφού πήρε το ρόπαλο, έφτασε βιαστικά και σφοδρά.
- 99.** Βλέποντας αυτόν να πέφτει, ο Σουμούκα φώναξε δυνατά·

στάθηκε μπροστά στον βασιλιά, ο χήνα εμπνέοντας εμπιστοσύνη στον φοβισμένο.

- 100.** «Μη φοβάσαι, άριστε των πτηνών, διότι τέτοιοι δεν φοβούνται· Εγώ θα καταβάλω προσπάθεια, κατάλληλη και συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία· Με αυτή την αγνή προσπάθεια, γρήγορα από την παγίδα θα απελευθερωθείς».
- 101.** Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του, τα καλά ειπωμένα του Σουμούκχα· ο κυνηγός με ανατριχιασμένο τρίχωμα, του έκανε χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες.
- 102.** «Ούτε άκουσα ούτε είδα, πτηνό να μιλά ανθρώπινα· Ο στραβολαίμης λέγοντας ευγενή, αφήνοντας την ανθρώπινη φωνή.
- 103.** «Τι άραγε αυτό το πτηνό είναι για σένα, απελευθερωμένος τον δέσμιο υπηρετείς; Εγκαταλείποντάς τον τα πουλιά φεύγουν, γιατί μόνος μένεις πίσω;»
- 104.** «Αυτός ο βασιλιάς είναι φίλος μου, πτηνό, με έκανε στρατηγό· αυτόν στη δυστυχία να εγκαταλείψω, δεν τολμώ τον άρχοντα των πτηνών.
- 105.** «Για τη μεγάλη ομάδα είμαι σύζυγος, μη μόνος σε καταστροφή πέσει· Έτσι είναι, αγαπητέ κυνηγέ, αυτός είναι σύζυγός μου, κοντά του απολαμβάνω».
- 106.** «Συμπεριφέρεσαι ευγενικά, στραβολαίμη, εσύ που τιμάς την προσφερόμενη τροφή· εγκαταλείπω σε σένα αυτόν τον σύζυγο, πηγαίνετε και οι δύο όπως επιθυμείτε».
- 107.** «Αν με δική σου προσπάθεια, έχει τοποθετηθεί για τα πτηνά χήνες· δεχόμαστε από σένα, φίλε, αυτήν την προσφορά της αφοβίας.
- 108.** «Αν όχι με δική σου προσπάθεια, έχει τοποθετηθεί για τα πτηνά χήνες· χωρίς εξουσία μας απελευθερώνοντας, κλοπή θα έκανες, κυνηγέ».
- 109.** «Του όποιου βασιλιά είσαι μισθωτός, σε εκείνον ακριβώς οδήγησέ μας· εκεί ο βασιλιάς με αυτοέλεγχο, όπως επιθυμεί θα πράξει».
- 110.** Όταν του μίλησε έτσι ο κυνηγός, τα χρυσόχρωμα κιτρινοπράσινα· πιάνοντάς τα και με τα δύο χέρια, τα έβαλε στο κλουβί.
- 111.** «Αυτά τα πτηνά μέσα στο κλουβί, και τα δύο με λαμπερό χρώμα· τον Σουμούκα και τον Ντατάραττα, ο κυνηγός αφού τα πήρε έφυγε».
- 112.** Ο Ντχαταράττα, καθώς τον έπαιρναν, είπε αυτό στον Σουμούκα· «Φοβάμαι πολύ, Σουμούκα, για τη Σάμα με τους όμορφους μηρούς· μαθαίνοντας για τη δολοφονία μας, θα σκοτώσει τον εαυτό της.
- 113.** «Η κόρη του βασιλιά των χήνων, Σουμούκα, η Σουχέμα με δέρμα σαν χρυσή

κλωστή·

σαν γερανός στην ακτή της θάλασσας, η άθλια σίγουρα θα θρηνεί».

- 114.** «Έτσι μεγάλος στον κόσμο, αμέτρητος, με μεγάλη ακολουθία·
για μία γυναίκα να θρηνεί, αυτό δεν είναι όπως των σοφών.
- 115.** «Όπως ο άνεμος παίρνει την οσμή, και τα δύο, το ωραίο και το άσχημο·
Ο αδαής το άγουρο και το ώριμο, ο ασταθής σαν τυφλός την τροφή.
- 116.** «Ανίκανε να κρίνεις τις ανάγκες, σαν ανόητος μου παρουσιάστηκες·
τι πρέπει και τι δεν πρέπει δεν γνωρίζεις, αφού έφτασες στην πάροδο του χρόνου.
- 117.** «Μισοτρελός εξέφρασες, αυτός που τις γυναίκες θεωρεί ανώτερες·
αυτές είναι κοινές για πολλούς, όπως το καπηλειό για τους μέθυσους.
- 118.** «Μαγεία αυτές και αντικατοπτρισμός, λύπη και αρρώστια και συμφορά·
Σκληρές και δεσμά αυτές, παγίδες του θανάτου που κοιμούνται σε σπηλιά·
Σε αυτές όποιος άνθρωπος εμπιστεύεται, αυτός είναι ο χειρότερος μεταξύ των ανθρώπων».
- 119.** «Αυτό που από τους μεγαλύτερους είναι επαινετό, ποιος αξίζει να το κατακρίνει;
Οι γυναίκες με μεγάλη ευλογία, στον κόσμο εγέρθηκαν.
- 120.** «Το παιχνίδι είναι κατευθυνθεί σε αυτές, η τέρψη σε αυτές είναι εδραιωμένη·
Οι σπόροι σε αυτές φυτρώνουν, δηλαδή τα όντα γεννιούνται·
Σε αυτές ποιος άνθρωπος θα αποστασιοποιηθεί, αγγίζοντας ζωή με τα χέρια του.
- 121.** «Εσύ ο ίδιος και κανείς άλλος, Σουμούκα, στις ανάγκες των γυναικών προσπαθείς·
Σε αυτόν σήμερα όταν προέκυψε φόβος, από τον φοβισμένο γεννιέται σκέψη.
- 122.** «Καθένας που έφτασε σε αμφιβολία, ο δειλός υπομένει τον φόβο·
αλλά οι σοφοί και οι μεγάλοι, προσπαθούν για σκοπούς δύσκολους να επιτευχθούν.
- 123.** «Για αυτόν τον σκοπό οι βασιλιάδες, ποθούν γενναίο σύμβουλο·
Παρεμποδίζει ο γενναίος, τη συμφορά και την προστασία του εαυτού του.
- 124.** «Μακάρι να μη μας κόψουν σήμερα, οι μάγειροι του βασιλιά στη βασιλική κουζίνα·
διότι έτσι είναι η ομορφιά των φτερών μας, μακάρι ο καρπός να μη σε σκοτώσει όπως το μπαμπού.
- 125.** «Αν και ελεύθερος δεν θέλησε να πετάξει, ο ίδιος στη φυλάκιση ήρθε·
αυτός σήμερα σε αμφιβολία έφτασε, πιάσε το νόημα, μην το στόμα».
- 126.** «Αυτός καταβάλε εκείνη την προσπάθεια, κατάλληλη και συνδεδεμένη με τη

Διδασκαλία·

Με τη δική σου αγνή προσπάθεια, αναζήτησε τη ζωή μου».

- 127.** «Μη φοβάσαι, άριστε των πτηνών, διότι τέτοιοι δεν φοβούνται·
Εγώ θα καταβάλω προσπάθεια, κατάλληλη και συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία·
Με τη δική μου αγνή προσπάθεια, γρήγορα από την παγίδα θα
απελευθερωθείς».
- 128.** Εκείνος ο κυνηγός με το κλουβί των χήνων, πήγε στην πύλη του βασιλιά·
«Αναγγείλατέ με στον βασιλιά, ο Ντατάρατα έχει έρθει.»
- 129.** Βλέποντάς τους να μοιάζουν με αξιέπαινους, και τους δύο αναγνωρισμένους
για τα χαρακτηριστικά τους·
πράγματι ο βασιλιάς με αυτοέλεγχο, στους υπουργούς απευθύνθηκε.
- 130.** «Δώστε στον κυνηγό ρούχα, τροφή και ρόφημα και φαγητό·
ας κάνει την επιθυμία του για χρυσό, όσο αυτός ποθεί».
- 131.** «Βλέποντας τον κυνηγό χαρούμενο, ο βασιλιάς των Κασί αυτό είπε·
Αν αυτή, αγαπητέ Κχέμακα, γεμάτη με χήνες στέκεται.
- 132.** «Πώς αυτόν που βρισκόταν ανάμεσα στους αγαπημένους, ο κρατώντας την
παγίδα πλησίασε;
Περιτριγυρισμένον από συγγενικές κοινότητες, τον ανώτατο πώς έπιασε;»
- 133.** «Σήμερα είναι η έβδομη νύχτα μου, πλησιάζοντας τα μέρη τροφοδοσίας·
αναζητώντας την πατημασιά αυτού, επιμελής στηριγμένος στο κλουβί.
- 134.** «Τότε είδα την πατημασιά του, καθώς περιφερόταν αναζητώντας τροφή·
Εκεί έστησα τη θηλιά, έτσι έπιασα αυτό το πτηνό».
- 135.** «Κυνηγέ, δύο είναι αυτά τα πουλιά, αλλά ένα λες·
ο νους σου άραγε έχει αναστραφεί, ή τι άραγε επιδιώκεις;»
- 136.** «Αυτός του οποίου οι κόκκινες ρίγες, λαμπερές σαν χρυσάφι, όμορφες·
στέκονται αγγίζοντας το στήθος, αυτός στη φυλάκισή μου ήρθε.
- 137.** «Και αυτό το λαμπερό πτηνό, ελεύθερο, τον δέσμιο ταλαιπωρημένο·
λέγοντας ευγενή στάθηκε, αφήνοντας την ανθρώπινη φωνή».
- 138.** «Τότε γιατί τώρα, Σουμούκα, κλείνοντας το σαγόνι στέκεσαι;
Ή μήπως φτάνοντας στη συνέλευσή μου, φοβισμένος από φόβο δεν μιλάς;»
- 139.** «Δεν είμαι φοβισμένος, άρχοντα της Κάσι, μπαίνοντας στη συνέλευσή σου·
δεν θα σιωπήσω από φόβο, όταν προκύπτει τέτοια ανάγκη».
- 140.** «Δεν βλέπω συνοδεία σου, ούτε άρματα ούτε πεζούς·
ούτε ασπίδα δερμάτινη ή θώρακα, ούτε τοξότες με πανοπλία.
- 141.** «Ούτε ασήμι ή χρυσάφι, ούτε πόλη καλά ανεγερθείσα·
με τάφρο γεμάτη νερό, δύσβατη, με γερό πύργο και πρόπυλο·

όπου αφού μπήκες, Σουμούκα, δεν φοβάσαι αυτό που πρέπει να φοβάσαι».

- 142.** «Δεν έχω ανάγκη από συνοδεία, από πόλη ή από πλούτη·
Χωρίς μονοπάτι βαδίζουμε το μονοπάτι, εμείς που ταξιδεύουμε στον αέρα.
- 143.** «Ακουσμένοι και σοφοί από σένα, λεπτοί στοχαστές του νοήματος·
θα μιλούσαμε λόγια με νόημα, αν ήσουν εδραιωμένος στην αλήθεια.
- 144.** «Και τι θα κάνει για σένα τον αναληθή, τον μη ευγενή·
του ψεύτη του κυνηγού, ακόμα και τα καλά ειπωμένα;»
- 145.** «Εσύ με τα λόγια των βραχμάνων, αυτή την ασφάλεια δημιούργησες·
και αφοβία από σένα διακηρύχθηκε, σε αυτές τις δέκα κατευθύνσεις.
- 146.** «Μπαίνοντας στη λιμνούλα σου, με το διαυγές νερό, καθαρή·
άφθονη η τροφή εκεί, και αβλάβεια εδώ για τα πτηνά.
- 147.** «Ακούγοντας αυτή την αντήχηση, ήρθαμε κοντά σου·
Εσύ μας έδεσες με παγίδα, αυτό που είπες ήταν ψέμα.
- 148.** «Τοποθετώντας μπροστά την ψευδολογία, και την επιθυμία και την κακόβουλη
απληστία·
υπερβαίνοντας και τις δύο συνδέσεις, επαναγεννιέται στη δυσaréσκεια».
- 149.** «Δεν αδικούμε, Σουμούκα, ούτε από απληστία σε πιάσαμε·
Ακουσμένοι και σοφοί είμαστε, λεπτοί στοχαστές του νοήματος.
- 150.** «Μήπως λόγια με νόημα, θα έλεγαν αυτοί που ήρθαν εδώ·
Έτσι είναι, αγαπητέ κυνηγέ, αφού σου μίλησα, Σουμούκα, με άρπαξες».
- 151.** «Δεν φοβάμαι καθόλου, άρχοντα της Κάσι, όταν η ζωή οδηγείται στο τέλος·
θα μιλήσω λόγια με νόημα, αφού έφτασα στην πάροδο του χρόνου.
- 152.** «Αυτός που με ζώο σκοτώνει ζώο, ή πουλί με πουλί·
ή με τη μάθηση αγοράζει τον μορφωμένο, τι πιο αγενές από αυτό;
- 153.** «Όποιος ευγενικά λόγια θα μιλούσε, ενώ είναι προσκολλημένος σε ανευγενή
συμπεριφορά·
αυτός ξεπέφτει και από τους δύο κόσμους, και εδώ και στην επόμενη ζωή.
- 154.** «Αυτός που έφτασε τη φήμη ας μη μεθά, ούτε ας κουράζεται όταν φτάσει σε
αμφιβολία για τη ζωή·
ας προσπαθεί στα καθήκοντα, και ας αυτοσυγκρατείται στα ανοίγματα.
- 155.** «Εκείνοι οι μεγαλύτεροι που πέρασαν πέρα, που έφτασαν στην πάροδο του
χρόνου·
αφού άσκησαν εδώ τη Διδασκαλία, έτσι αυτοί στον ουρανό πήγαν.
- 156.** «Αφού άκουσες αυτό, άρχοντα της Κάσι, τη Διδασκαλία στον εαυτό σου να
προστατεύεις·
και τον Ντατάραττα να απελευθερώσεις, τον έξοχο άριστο ανάμεσα στους

κύκνους».

- 157.** «Ας φέρουν νερό και λάδι για τα πόδια, και κάθισμα πολύτιμο· από το κλουβί θα απελευθερώσω, τον ένδοξο Νταταράττα.
- 158.** «Και αυτόν τον σοφό στρατηγό, τον οξυδερκή που σκέπτεται το όφελος· ο οποίος όταν ο βασιλιάς είναι ευτυχής, είναι ευτυχής, όταν είναι δυστυχής, είναι δυστυχής.
- 159.** «Τέτοιος βέβαια αξίζει, να τρώει την προσφερόμενη τροφή του συζύγου· Όπως αυτός ο Σουμούκα του βασιλιά, σύντροφος με κοινή ζωή».
- 160.** «Και σε καρέκλα ολόχρυση, οκτάποδη, ευχάριστη· λεία, στρωμένη με ύφασμα από Κάσι, ο Ντχαταράττχα κάθισε.
- 161.** Και σε σκαμνί ολόχρυσο, καλυμμένο με δέρμα τίγρης· ο Σουμούκα κοίταξε, δίπλα στον Ντατάρατα.
- 162.** «Σε αυτούς με χρυσά σκεύη, πολλοί αφού πήραν οι Κασιανοί· στους κύκνους πρόσφεραν, του ανώτατου βασιλιά το σταλμένο δώρο».
- 163.** «Βλέποντας τα εκλεκτά που έφεραν, σταλμένα από τον βασιλιά των Κασί· Επιδέξιος στους κανόνες των πολεμιστών, έπειτα ρώτησε με εγγύτητα.
- 164.** «Μήπως είσαι καλά, αξιότιμε, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια· Μήπως αυτή η χώρα ευημερεί, και την κυβερνάς δικαίως;»
- 165.** «Είμαι καλά, χήνα, και επίσης, χήνα, χωρίς αρρώστια· Και επίσης αυτή η χώρα ευημερεί, και την κυβερνώ δικαίως.
- 166.** «Μήπως μεταξύ των υπουργών σου, αξιότιμε, κάποιο σφάλμα δεν υπάρχει· Μήπως και αυτοί στις ανάγκες σου δεν είναι αβέβαιοι για τη ζωή;»
- 167.** Και επίσης μεταξύ των υπουργών μου, κανένα σφάλμα δεν υπάρχει· Και επίσης αυτοί στις ανάγκες μου, δεν είναι αβέβαιοι για τη ζωή».
- 168.** «Μήπως η σύζυγός σου είναι όμοια με σένα, υπάκουη και με αγαπητά λόγια· προικισμένη με γιους, ομορφιά και φήμη, ακολουθώντας τη θέληση και την εξουσία σου;»
- 169.** «Και επίσης η σύζυγός μου είναι όμοια με μένα, υπάκουη και με αγαπητά λόγια· προικισμένη με γιους, ομορφιά και φήμη, ακολουθώντας τη θέληση και την εξουσία μου».
- 170.** «Μήπως το βασίλειο είναι αδίκητο, χωρίς κίνδυνο από πουθενά· Χωρίς βία, με δικαιοσύνη, δίκαια το κυβερνάς;»
- 171.** «Και επίσης το βασίλειο είναι αδίκητο, χωρίς κίνδυνο από πουθενά· Χωρίς βία, με δικαιοσύνη, δίκαια το κυβερνώ».

- 172.** «Μήπως οι αγαθοί χαίρουν εκτίμησης, οι μη αγαθοί αποφεύγονται·
Μήπως δεν απορρίπτεις τη Διδασκαλία, και συμμορφώνεσαι με την αδικία;»
- 173.** «Και οι αγαθοί χαίρουν εκτίμησής μου, οι μη αγαθοί αποφεύγονται·
τη Διδασκαλία ακριβώς ακολουθώ, το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία έχω
απορρίψει».
- 174.** «Μήπως δεν εξετάζεις το μακρύ μέλλον, πολεμιστή;
Μήπως μεθυσμένος με ό,τι προκαλεί μέθη, δεν φοβάσαι τον μεταθανάτιο
κόσμο;»
- 175.** «Δεν εξετάζω το μέλλον μακριά, φτερωτέ·
εδραιωμένος στις δέκα αρχές, δεν τρομάζω τον μεταθανάτιο κόσμο.
- 176.** «Τη δωρεά, την ηθική, το χάρισμα, την εντιμότητα, την ηπιότητα, τον
αυστηρό ασκητισμό·
τη μη-οργή και τη μη βία, και την υπομονή και την πραότητα.
- 177.** «Έτσι αυτές τις καλές νοητικές καταστάσεις, εδραιωμένες βλέπω στον εαυτό
μου·
Από αυτό σε μένα γεννιέται χαρά, και ευαρέσκεια όχι λίγη.
- 178.** «Και ο Σουμούκα χωρίς να σκεφτεί, εξέφερε σκληρά λόγια·
μη γνωρίζοντας το ελάττωμα του νου μας, αυτό το πτηνό».
- 179.** «Αυτός οργισμένος σκληρά λόγια, εξέφρασε ασύνετα·
τα οποία σε εμάς δεν υπάρχουν, αυτό δεν είναι όπως των σοφών».
- 180.** «Υπάρχει σε μένα αυτή η υπέρβαση, με ορμή, άρχοντα των ανθρώπων·
και όταν ο Ντατάρατθα δέθηκε, η δυστυχία μου ήταν εκτεταμένη.
- 181.** «Εσύ είσαι σαν πατέρα για μας τα παιδιά, σαν η γη για τα όντα·
συγχώρεσε εμάς που σφάλαμε, βασιλικέ ελέφαντα».
- 182.** «Αυτό σου επιδοκιμάζουμε, ότι την πρόθεσή σου δεν κρύβεις·
τη στεριότητα σπας, πουλί, έντιμος είσαι, πτηνό».
- 183.** «Ό,τι κόσμημα υπάρχει, στην κατοικία του βασιλιά της Κάσι·
ασήμι και χρυσό, πολλά μαργαριτάρια και βηρύλλια.
- 184.** «Πολύτιμοι λίθοι και κοχύλια με μαργαριτάρια, ρούχα και κίτρινο
σανταλόξυλο·
δέρμα αντιλόπης και ελεφαντόδοντα, χαλκό και πολύ σίδηρο·
αυτήν την περιουσία σας δίνω, την κυριαρχία σας παρατάω».
- 185.** «Σίγουρα χαίρεις εκτίμησης από μας, και τιμάσαι, τ αύρε των αρματηλατών·
Σε μας που ακολουθούμε τις αρχές, εσύ γίνε ο δάσκαλός μας.
- 186.** «Δάσκαλε, εγκεκριμένοι, επιτρεπόμενοι από σένα εμείς·

αφού τον περιστοιχίσουμε δεξιόστροφα, ας δούμε τους συγγενείς, δαμαστή των εχθρών».

- 187.** «Αφού σκέφτηκε όλη τη νύχτα, αφού συμβουλευτήκε σύμφωνα με την αλήθεια· ο βασιλιάς των Κασί επέτρεψε, στον έξοχο άριστο ανάμεσα στους κύκνους».
- 188.** «Έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου· Ενώ ο βασιλιάς των Κασί παρακολουθούσε, από την κατοικία αυτοί ανυψώθηκαν».
- 189.** Όταν αυτοί έφτασαν υγιείς, βλέποντας τους ανώτατους βραχμάνους· οι χήνες έκαναν «κεκά», πολύβουος ήχος γεννήθηκε.
- 190.** «Αυτοί ικανοποιημένοι από τον απελευθερωμένο, με σεβασμό προς τον κύριο· ολόγυρα τον περικύκλωσαν, τα ωτόκα που βρήκαν στήριγμα».
- 191.** «Έτσι αυτών που έχουν φίλους τα οφέλη, όλα γίνονται ευνοϊκά· όπως οι κύκνοι Ντχαταράττα, στον κύκλο των συγγενών έφτασαν».

Το τζάτακα του μεγάλου κύκνου, δεύτερο.

535. Το τζάτακα της αμβροσιακής τροφής (3)

- 192.** «Ούτε αγοράζω ούτε πουλάω, ούτε υπάρχει συσσώρευση για μένα· Δύσκολο πράγματι είναι αυτό το μικρό, το κύπελλο με ρύζι δεν είναι αρκετό, δύσκολα δίνεται».
- 193.** «Από λίγα ας δίνει λίγα, από μέτρια μέτρια· από πολλά ας δίνει πολλά, η μη προσφορά δεν αρμόζει.
- 194.** «Αυτό σου λέω, Κοσίγια, δώσε δωρεές και απόλαυσε· ανέβα στην ευγενή οδό, αυτός που τρώει μόνος δεν αποκτά ευτυχία».
- 195.** «Μάταιη είναι η προσφορά του, μάταιη επίσης η συγκέντρωσή του· αυτός που, ενώ ο επισκέπτης κάθεται, μόνος τρώει την τροφή.
- 196.** «Αυτό σου λέω, Κοσίγια, δώσε δωρεές και απόλαυσε· ανέβα στην ευγενή οδό, αυτός που τρώει μόνος δεν αποκτά ευτυχία».
- 197.** «Αληθινή είναι η προσφορά του, αληθινή επίσης η συγκέντρωσή του· αυτός που, ενώ ο επισκέπτης κάθεται, δεν τρώει μόνος την τροφή.
- 198.** «Αυτό σου λέω, Κοσίγια, δώσε δωρεές και απόλαυσε· ανέβα στην ευγενή οδό, αυτός που τρώει μόνος δεν αποκτά ευτυχία».
- 199.** «Και ο άνθρωπος κάνει προσφορά στη Σάρα, και στη Μπαχούκα και στη Γκαγιά· στη Ντόνα, στο πέρασμα Τιμπάρου, στο γρήγορο ρεύμα, στο μεγάλο ποτάμι.
- 200.** «Εδώ είναι η προσφορά του, εδώ είναι η συγκέντρωσή του· αυτός που, ενώ ο επισκέπτης κάθεται, δεν τρώει μόνος την τροφή.

- 201.** «Αυτό σου λέω, Κοσίγια, δώσε δωρεές και απόλαυσε·
ανέβα στην ευγενή οδό, αυτός που τρώει μόνος δεν αποκτά ευτυχία».
- 202.** Αυτός καταπίνει το αγκίστρι, με τη μακριά κλωστή μαζί με τον δεσμό της·
αυτός που, ενώ ο επισκέπτης κάθεται, μόνος τρώει την τροφή.
- 203.** «Αυτό σου λέω, Κοσίγια, δώσε δωρεές και απόλαυσε·
ανέβα στην ευγενή οδό, αυτός που τρώει μόνος δεν αποκτά ευτυχία».
- 204.** «Υπέροχης ομορφιάς πράγματι αυτοί οι βραχμάνοι, και αυτός ο σκύλος σας
για ποιο λόγο;
Ψηλά και χαμηλά μεταμορφώνεται με λάμψη χρωμάτων, πείτε μας βραχμάνοι
ποιοι άραγε είστε εσείς».
- 205.** «Η σελήνη και ο ήλιος, και οι δύο ήρθαν εδώ, αυτός όμως είναι ο Μάταλι, ο
αμαξηλάτης των θεών·
Είμαι ο Σάκκα, ο άρχοντας των τριάντα τριών θεών, και αυτός πράγματι
λέγεται Παντσασικά.
- 206.** «Κύμβαλα και τύμπανα, και ταμπούρλα και μεγάλα τύμπανα·
Τον κοιμισμένο αυτόν ξυπνούν, και ο ξυπνημένος χαίρεται».
- 207.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι τσιγκούνηδες, φιλάργυροι, υβριστές ασκητών και
βραχμάνων·
ακριβώς εδώ αφήνοντας κάτω το σαρκικό σώμα, με την κατάρρευση του
σώματος στην κόλαση πηγαίνουν».
- 208.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί που επιθυμούν τον καλότυχο κόσμο, εδραιωμένοι στη
Διδασκαλία, στον αυτοέλεγχο και στη γενναιοδωρία·
ακριβώς εδώ αφήνοντας κάτω το σαρκικό σώμα, με την κατάρρευση του
σώματος στον καλότυχο κόσμο πηγαίνουν».
- 209.** «Εσύ δεν είσαι συγγενής σε προηγούμενες γεννήσεις, αυτός ο τσιγκούνης,
αυτός που προσβάλλει, ο κακόβουλου χαρακτήρα·
για τον σκοπό σου ακριβώς ήρθαμε εδώ, μήπως ο κακόβουλου χαρακτήρα πάει
στην κόλαση.»
- 210.** «Σίγουρα βέβαια εσείς επιθυμείτε την ευημερία μου, που με καθοδηγείτε·
Εγώ λοιπόν έτσι θα κάνω, όλα όσα ειπώθηκαν από αυτούς που επιθυμούν την
ευημερία.
- 211.** «Εγώ σήμερα κιόλας σταματώ, ούτε θα έκανα κάτι κακό·
ούτε όμως υπάρχει κάτι που δεν πρέπει να δοθεί από μένα, ούτε πίνω νερό
χωρίς να δώσω.
- 212.** «Και έτσι καθώς δίνω για πάντα, αυτά τα πλούτη μου, Βασάβα, θα
εξαντληθούν·
τότε εγώ θα αναχωρήσω, Σάκκα, εγκαταλείποντας τις ηδονές σύμφωνα με τα
όριά τους».

- 213.** «Στο έξοχο βουνό, στο εξαίρετο όρος Γκαντζαμάντανα, χαίρονται αυτές προστατευμένες από τον άριστο θεό·
Τότε ήρθε ο έξοχος σοφός που πηγαίνει σε όλους τους κόσμους, παίρνοντας ένα ανθισμένο κλαδί από το εξαίρετο δέντρο.
- 214.** «Αγνό, ευωδιαστό, τιμημένο από τους Τριάντα Τρεις, το έξοχο λουλούδι, χρησιμοποιημένο από τους άριστους αθανάτους·
μη αποκτημένο από θνητούς ή από δαίμονες, εκτός από θεούς αυτό πράγματι είναι άξιο γι' αυτούς.
- 215.** «Τότε τέσσερις γυναίκες με δέρμα σαν χρυσάφι, αφού σηκώθηκαν, οι άριστες μεταξύ των γυναικών, τον σοφό·
η Ασά και η Σαντά και η Σιρί και η Χιρί, είπαν έτσι στον βραχμάνο θεό Νάραντα.
- 216.** «Αν δεν έχει προοριστεί από σένα, μεγάλε σοφέ, αυτό το λουλούδι του παριτζάτα, Βράχμα·
δώσε το σε μας, ας ευοδωθεί κάθε επιθυμία σου, κι εσύ γίνε για μας όπως ακριβώς ο Βάσαβα.»
- 217.** Αυτόν που ικέτευε βλέποντας ο Νάραντα, έτσι είπε προκαλώντας διαμάχη·
«Δεν έχω καμία ανάγκη από αυτά, όποια από εσάς είναι η μεγαλύτερη, αυτή ας τα φορέσει».
- 218.** «Εσύ ο ίδιος εξέτασέ τες για μας, Νάραντα, όποια επιθυμείς σε αυτήν δώσε·
Όποια πράγματι σε μας, Νάραντα, εσύ δείξεις, αυτή ακριβώς θα είναι για μας η θεωρούμενη ως η καλύτερη».
- 219.** «Ακατάλληλα αυτά τα λόγια, ωραιοσώματη, ποιος βραχμάνος θα προκαλούσε διαμάχη·
αφού πάτε στον κύριο των όντων ρωτήστε τον, αν δεν γνωρίζετε εδώ τον ανώτερο και τον κατώτερο».
- 220.** «Αυτές από τον Νάραντα υπερβολικά εξοργισμένες, προτραπείσες, μεθυσμένες από τη ματαιότητα της ομορφιάς·
αφού πήγαν μπροστά στον χιλιόφθαλμο, ρώτησαν τον κύριο των όντων: "ποια άραγε είναι η μεγαλύτερη;"»
- 221.** «Βλέποντάς τες με ανυπόμονο νου ο πρώτος δωρητής, έτσι είπε ο άριστος των θεών με ενωμένες παλάμες·
Όλες εσείς είστε όμοιες με την ωραιοσώματη, ποιος άραγε, ευγενικές, προκάλεσε τη διαμάχη;»
- 222.** «Αυτός που έχει περιπλανηθεί σε όλο τον κόσμο, ο μεγάλος σοφός, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, ο Νάραντα με αληθινή προσπάθεια·
αυτός μας είπε: στο εξαίρετο όρος Γκαντζαμάντανα, αφού πάτε στον κύριο των όντων ρωτήστε τον·
αν δεν γνωρίζετε εδώ τον ανώτερο και τον κατώτερο».
- 223.** «Εκείνος ο μεγάλος σοφός που ζει στο μεγάλο δάσος, χωρίς να δεχτεί τροφή,

τρώει με το εξαίρετο σώμα του·
ο Κοσίγια δίνει δωρεές με διάκριση, σε όποια πράγματι αυτός δώσει, αυτή
είναι η καλύτερη».

- 224.** «Εκείνος που κατοικεί στη νότια κατεύθυνση, στην όχθη του Γάγγη, στην
πλαγιά των Ιμαλαίων·
αυτός ο Κοσίγια με δυσεύρετο ρόφημα και τροφή, σε αυτόν φέρε αμβροσία,
αμαξηλάτη των θεών».
- 225.** «Αυτός ο Μάταλι σταλμένος από τον άριστο των θεών, ανεβαίνοντας στο
άρμα ζεμένο με χίλια·
πολύ γρήγορα πηγαίνοντας στο ερημητήριο, αόρατος στον σοφό αμβροσία
έδωσε».
- 226.** «Ενώ εγώ στεκόμουν κοντά στην ιερή φωτιά του νερού, στον φωτοδότη, τον
ύψιστο που διώχνει το σκοτάδι του κόσμου·
ο Βάσαβα, υπερβαίνοντας όλα τα όντα, ποιος άραγε τοποθέτησε τι νέκταρ
στα χέρια μου;
- 227.** «Σαν κοχύλι, λευκό, ασύγκριτο στην όψη, αγνό, ευωδιαστό, αγαπητό στη
μορφή, θαυμαστό·
ποτέ πριν δεν είχα δει με τα μάτια μου, ποια θεότητα τοποθέτησε τι νέκταρ
στα χέρια μου;»
- 228.** «Εγώ σταλμένος από τον Μαχίντα, μεγάλε σοφέ, έφερα βιαστικά τη σουντά,
μεγάλε σοφέ·
Γνώρισέ με, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών, φάε την άριστη τροφή, μην
αρνηθείς.
- 229.** «Και αυτή όταν φαγωθεί δώδεκα κακά σκοτώνει, πείνα και δίψα, δυσαρέσκεια
και σωματική οδύνη·
Οργή και εχθρότητα και αντιδικία και συκοφαντία, κρύο και ζέστη και
λήθαργο· αυτή είναι η άριστη γεύση.»
- 230.** «Δεν μου επιτρέπεται, Μάταλι, να φάω, χωρίς πρώτα να δώσω, αυτή είναι η
ύψιστη ασκητική πρακτική μου·
ούτε όμως ένα κάθισμα τιμημένο από ευγενείς, και αυτός που δεν μοιράζεται
δεν βρίσκει ευτυχία».
- 231.** «Αυτοί που σκοτώνουν γυναίκες και αυτοί οι μοιχοί, αυτοί που προδίδουν τον
φίλο και αυτοί που βρίζουν τους ενάρετους·
και όλοι αυτοί οι κατώτεροι με πέμπτο τον τσιγκούνη, γι' αυτό χωρίς να δώσω
ούτε νερό δεν θα φάω.
- 232.** «Έτσι σε γυναίκα ή σε άνδρα, θα δώσω δωρεά επαινεμένη από τους σοφούς·
Με πίστη, γενναιόδωροι, εδώ χωρίς τσιγκουνιά, αυτοί γίνονται αγνοί και
εγκεκριμένοι ως αληθινοί.»
- 233.** «Από εκεί εγκεκριμένες από τον άριστο των θεών, σταλμένες, τέσσερις
κοπέλες με δέρμα σαν χρυσάφι·

η Ασά και η Σαντά και η Σιρί και η Χιρί, ήρθαν σε εκείνο το ερημητήριο όπου ήταν ο Κοσίγια.

- 234.** «Βλέποντάς τες εξολοκλήρου υπέρτατα χαρούμενος, με την όμορφη ομορφιά τους σαν κορυφές βουνών·
Τέσσερις κοπέλες, τέσσερις στις τέσσερις κατευθύνσεις, έτσι είπε στον Μάταλι μπροστά του.
- 235.** «Προς την ανατολική κατεύθυνση ποια είσαι εσύ που λάμπεις, θεότητα, στολισμένη σαν το άστρο της αυγής, το εκλεκτότερο των άστρων·
Σε ρωτώ εσένα με σώμα σαν χρυσή αναρριχώμενη κληματίδα, πες μου εσύ ποια θεότητα είσαι.»
- 236.** «Εγώ η Σιρί, χαίρω ευσέβειας από θεές και ανθρώπους, συναναστρέφομαι πάντα με αυτούς που δεν έχουν κακούς εχθρούς·
ήρθα κοντά σου λόγω αντιδικίας για το ασβεστοκονίαμα, εσύ με την εξαιρετη σοφία, διάνειμέ μου αυτό το ασβεστοκονίαμα.
- 237.** «Αυτός για τον οποίο εγώ ποθώ αμβροσία, μεγάλε σοφέ, αυτός ο άνθρωπος χαίρεται με κάθε είδους απολαύσεις·
Σιρί να με γνωρίζεις, ύψιστε μεταξύ αυτών που προσφέρουν θυσίες, εσύ με την εξαιρετη σοφία, διάνειμέ μου αυτήν την αμβροσία».
- 238.** «Με τέχνη, με αληθινή γνώση και συμπεριφορά, με νοημοσύνη, οι άνθρωποι προικισμένοι, ικανοί με τις δικές τους πράξεις·
Στερημένοι από σένα δεν λαμβάνουν τίποτα, αυτό δεν είναι καλό που αυτό από σένα έγινε.
- 239.** «Βλέπω έναν άνδρα τεμπέλη και αδηφάγο, από πολύ καλή οικογένεια αλλά άσχημο άνθρωπο·
Προστατευμένος από εσένα, ω ευτυχία, ακόμα και αυτόν τον ευγενούς καταγωγής, τον στέλνει σαν δούλο ο πλούσιος ευτυχισμένος.
- 240.** «Αυτήν, αυτήν την αναληθή, που υπηρετεί χωρίς διάκριση, τη γνωρίζω ως μωρή, που καταπιέζει τους σοφούς·
τέτοια δεν αξίζει κάθισμα και νερό, πώς θα υπάρξει αμβροσία; Φύγε, δεν μου αρέσεις».
- 241.** «Ποια είσαι με τα λευκά δόντια και τα κρεμαστά σκουλαρίκια, με τα ποικίλα περιβραχιόνια, φορώντας γυαλισμένα κοσμήματα από κοχύλι·
Φορώντας ρούχο με χρώμα χυμένου νερού λάμπεις, έχοντας κρεμάσει άνθος κόκκινο σαν άκρη χόρτου.
- 242.** «Σαν ελάφι τρομαγμένη από τοξότη με βέλη, αστοχημένη, αργά κοιτάζεις επίμονα·
Ποιος είναι ο σύντροφός σου εδώ, εσύ με τα απαλά μάτια, δεν φοβάσαι μόνη στο άγριο δάσος;»
- 243.** «Δεν έχω σύντροφο εδώ, Κοσίγια, είμαι θεότητα που προέρχεται από την ουσία του μασακκασάρα·

ήρθα κοντά σου με την ελπίδα για ασβεστοκονίαμα, εσύ με την εξαιρετη σοφία, διάνειμέ μου αυτό το ασβεστοκονίαμα».

- 244.** «Με ελπίδα πηγαίνουν οι έμποροι που αναζητούν πλούτη, ανεβαίνοντας σε πλοίο ταξιδεύουν στον ωκεανό·
Αυτοί εκεί βυθίζονται και ακόμη κάποτε, χαμένα τα πλούτη τους επιστρέφουν με καταστραμμένα τα εμπορεύματά τους.
- 245.** «Με ελπίδα οργώνουν τα χωράφια οι αγρότες, σπέρνουν σπόρους κάνοντας τις εργασίες με μέθοδο·
από επιδρομή καταστροφής ή από έλλειψη βροχής, δεν αποκτούν τίποτα από αυτά ως καρπό.
- 246.** «Τότε ανδραγαθήματα κάνουν για τους κυρίους τους, την προσδοκία τοποθετώντας μπροστά οι άνθρωποι που αναζητούν την ευτυχία·
αυτοί για το καλό του κυρίου τους υπερβολικά πιεσμένοι πάλι, προς τις κατευθύνσεις φεύγουν χωρίς να αποκτήσουν τίποτα.
- 247.** «Εγκαταλείποντας σιτηρά και πλούτη και συγγενείς, με ελπίδα για τον ευδαιμονικό κόσμο, με πόθο, αναζητώντας την ευτυχία·
κάνουν ακόμη και σκληρό αυστηρό ασκητισμό για πολύ καιρό, ανεβαίνοντας σε λάθος δρόμο πηγαίνουν στον κακότυχο κόσμο.
- 248.** «Η ελπίδα θεωρείται απατεώνας, αυτοί, ω Ελπίδα, απομάκρυνε την αμβροσία στον εαυτό σου·
τέτοια δεν αξίζει κάθισμα και νερό, πώς θα υπάρξει αμβροσία; Φύγε, δεν μου αρέσεις».
- 249.** «Ακτινοβολώντας με τη φήμη, ένδοξη, προς την κατεύθυνση που καλείται με κατώτερο όνομα·
Σε ρωτώ εσένα με σώμα σαν χρυσή αναρριχώμενη κληματίδα, πες μου εσύ ποια θεότητα είσαι».
- 250.** «Εγώ η Σαντά, χαίρω ευσέβειας από θεές και ανθρώπους, συναναστρέφομαι πάντα με αυτούς που δεν έχουν κακούς εχθρούς·
ήρθα κοντά σου λόγω αντιδικίας για το ασβεστοκονίαμα, εσύ με την εξαιρετη σοφία, διάνειμέ μου αυτό το ασβεστοκονίαμα».
- 251.** «Δωρεά, δάμασμα, γενναιοδωρία και επίσης αυτοέλεγχο, αφού δέχτηκαν με πίστη κάνουν κάποιοι μερικές φορές·
κλοπή, ψέματα, απάτη και επίσης διαβολή, κάνουν κάποιοι πάλι αποχωρισμένοι από σένα.
- 252.** «Ο άνθρωπος με επιθυμία για συζύγους ίσες του, προικισμένες με ηθική και πιστές·
αφού εγκατέλειψε την επιθυμία ακόμη και για γυναίκες από καλές οικογένειες, πάλι δίνει πίστη σε μια δούλη που κουβαλά στάμνες.
- 253.** «Εσύ η ίδια, Πίστη, είσαι αυτή που συνευρίσκεται με τις γυναίκες άλλων, κάνεις το κακό και εγκαταλείπεις το καλό».

τέτοια δεν αξίζει κάθισμα και νερό, πώς θα υπάρξει αμβροσία; Φύγε, δεν μου αρέσεις».

- 254.** «Στη λήξη της νύχτας όταν η αυγή ανατέλλει, αυτή που φαίνεται με υπέρτατη μορφή και χρώμα·
Παρόμοια μου παρουσιάστηκες, θεότητα, πες μου εσύ ποια ουράνια νύμφη είσαι.»
- 255.** «Σκούρα σαν στην ξηρασία, σαν φλόγα φωτιάς, κινούμενη από τον άνεμο, στολισμένη με κόκκινα φύλλα·
Ποια στέκεσαι κοιτάζοντας σαν ντροπαλό ελάφι, σαν να θέλεις να μιλήσεις αλλά δεν αφήνεις φωνή;»
- 256.** «Εγώ η Ντροπή, χαίρω ευσέβειας από θεές και ανθρώπους, συναναστρέφομαι πάντα με αυτούς που δεν έχουν κακούς εχθρούς·
ήρθα κοντά σου λόγω αντιδικίας για το ασβεστοκονίαμα, έτσι εγώ δεν μπορώ να ζητήσω ούτε το ασβεστοκονίαμα·
γιατί η αίτηση μιας γυναίκας είναι σαν να αποκαλύπτει τα απόκρυφα μέρη της».
- 257.** «Δικαίως και με τη σωστή μέθοδο θα αποκτήσεις, ωραιοσώματη, διότι αυτή είναι η φύση, όχι η επαιτεία αμβροσίας·
Εσένα που δεν ζητάς, εγώ σε προσκαλώ, ό,τι αμβροσία επιθυμείς, αυτό επίσης σου δίνω».
- 258.** «Εσύ από εμένα σήμερα στο δικό μου ερημητήριο, προσκεκλημένη με σώμα σαν χρυσή αναρριχώμενη κληματίδα·
εσύ πράγματι από εμένα με όλες τις γεύσεις πρέπει να τιμηθείς, και αφού σε τιμήσω ακόμη και το ασβεστοκονίαμα θα φάω».
- 259.** Αυτή, με την έγκριση του Κοσίγια του ένδοξου, σίγουρα η Χιρί μπήκε στο ευχάριστο ερημητήριο·
πλούσιο σε νερό, με καρπούς, τιμημένο από ευγενείς, που συχνάζεται πάντα από αυτούς που δεν είναι κακοί εχθροί.
- 260.** «Πυκνά δάση δέντρων πολλά εδώ ανθισμένα, μανγκιές, πιγιάλες, πανάσες και κιμσούκες·
σομπαντζάνες, λόντες και επίσης παντμάκες, κέκες και μπάνγκες, τιλάκες γεμάτες λουλούδια.
- 261.** «Σάλες, καρερίες, πολλές εδώ τζαμπούδες, ασσάτθες, νιγκρόντες, μαντούκες και βετάσες·
Ουνταλάκες, πατάλιες, σιντουβάρακες, με ευχάριστη οσμή μουσαλίντες και κετάκες.
- 262.** «Χαρενούκες, βελούκες, κενού, τιντούκες, σαμάκες, νιβάρες και επίσης τσινάκες·
μπανάνες, καντάλι, πολλά εδώ ρύζια, ποικιλίες ρυζιού και αμπούτζινα και καθαρισμένο ρύζι.

- 263.** «Στη βόρεια πλευρά αυτού, δημιουργήθηκε μια ευοίωνη λιμνούλα·
Χωρίς τραχύτητα, χωρίς απότομες όχθες, καλή, χωρίς δυσσομία.
- 264.** «Εκεί ψάρια χαρούμενα, ασφαλή με άφθονη τροφή·
Σύνγκου και σαβάνκα, σαμκούλα, σαταβάνκα και ροχίτα·
Γεμάτη με αλιγκάγκαρα, πατίνα και κακαμάτσκα.
- 265.** «Εκεί πτηνά χαρούμενα, ασφαλή με άφθονη τροφή·
χήνες, γερανοί και παγώνια, τσακαβάκες και κουκούχες·
κουνάλακες πολλές ποικιλόχρωμες, σικχαντί και τζιβατζίβακες.
- 266.** «Εκεί για νερό έρχονται, διάφορα κοπάδια ζώων πολλά·
Λιοντάρια και τίγρεις και αγριογούρουνα, αρκούδες, λύκοι και ύαινες.
- 267.** «Ρινόκεροι και γκαούρ, βουβάλια, ροχίτα και ρούρου·
Αντιλόπες και αγριογούρουνα, γκοκάννα και αγριόχοιροι·
Ελάφια καθαλί πολλά εδώ, γάτες και κανίκα λαγοί.
- 268.** «Τα επίπεδα βουνά στρωμένα με ποικιλόχρωμα λουλούδια, αντηχούν από τα
πουλιά και συχνάζονται από σμήνη πουλιών».
- 269.** Αυτή με λεπτό δέρμα, κρεμασμένη από μπλε δέντρα, σαν αστραπή μεγάλου
σύννεφου εμφανίστηκε·
Για αυτήν, καλοδεμένο στην κορυφή, από γρασίδι κούσα, καθαρό, ευωδιαστό,
καλυμμένο με δέρμα αντιλόπης·
Αφού έστρωσε το σκαμνί, η Χιρί αυτό είπε: «Κάθισε, όμορφη, άνετο είναι αυτό
το κάθισμα».
- 270.** Σε αυτήν τότε που καθόταν στο σκαμνί, ο Κοσίγια, σε αυτήν που ποθούσε,
αυτός με τα πλεγμένα μαλλιά και το δέρμα ελαφιού·
με φρέσκα πέταλα ο ίδιος μαζί με νερό, έφερε τη συντά βιαστικά ο μεγάλος
σοφός.
- 271.** Αυτή, αφού το δέχτηκε με τα δύο της χέρια, έτσι είπε ευχαριστημένη στον
φορέα πλεγμένων μαλλιών·
«Ας πάω λοιπόν τώρα, αφού χαίρω ευσέβειας από σένα, Βράχμα, στον ουρανό
νικήτρια».
- 272.** Αυτή, με την έγκριση του Κοσίγια του ένδοξου, προτραπείσα, μεθυσμένη από
τη ματαιότητα της ομορφιάς·
αφού πήγε μπροστά στον χιλιόφθαλμο, «αυτή η αμβροσία, Βασάβα, δώσε μου
τη νίκη».
- 273.** «Αυτήν τότε και ο Σάκκα τίμησε, μαζί με τον Ίντα οι θεοί την άριστη θεϊκή
κόρη·
Αυτή με ενωμένες παλάμες, τιμημένη από θεούς και ανθρώπους, όταν στο νέο
σκαμνί κάθισε».
- 274.** «Αυτόν ακριβώς τον Μάταλι προσφώνησε ξανά, ο χιλιόματης άρχοντας των
τριάντα τριών θεών·

αφού πας πες τα λόγια μου στον Κοσίγια, με ελπίδα και πίστη και
μεγαλοπρέπεια, Κοσίγια·
η ντροπή την αμβροσία με ποια αιτία απέκτησε;»

- 275.** «Αυτό το άρμα σήκωσε για καλή μεταφορά, λαμπερό σαν τα εργαλεία της φωτιάς.
Με ρυμό από χρυσάφι του ποταμού Τζαμπού, λαμπερό σαν καθαρό χρυσάφι, στολισμένο, σαν ζωγραφισμένο με χρυσό.
- 276.** «Χρυσά φεγγάρια εδώ πολλά τοποθετημένα, ελέφαντες, βόδια, άλογα, πέρδικες, τίγρεις, λεοπαρδάλεις·
Αντιλόπες, πουλιά εδώ από κρύσταλλο, ελάφια εδώ από βηρύλλιο, με όπλα εξοπλισμένα.
- 277.** «Εκεί ζέψανε βασιλικά άλογα καστανά, δέκα χιλιάδες, όμοια με νεαρούς ελέφαντες·
στολισμένα με χρυσό δίχτυ στο στήθος, με σκουλαρίκια, που πηγαίνουν με τον ήχο, ακώλυτα.
- 278.** «Ανεβαίνοντας σε αυτό το άριστο όχημα, ο Μάταλι, αυτές τις κατευθύνσεις έκανε να αντηχούν·
Και τον ουρανό και τα βράχια και τα δάση, μαζί με τον ωκεανό έκανε να τρέμει η γη.
- 279.** Αυτός πολύ γρήγορα πηγαίνοντας στο ερημητήριο, με τον μανδύα στον έναν ώμο, με ενωμένες παλάμες·
τον πολυμαθή, τον μεγαλύτερο, τον πειθαρχημένο, έτσι είπε ο Μάταλι στον θεϊκό βραχμάνο.
- 280.** «Τα λόγια του Ίντα πρόσεχε, Κοσίγια, αγγελιαφόρος εγώ, σε ρωτά ο πρώτος δωρητής·
με ελπίδα και πίστη και μεγαλοπρέπεια, Κοσίγια, η ντροπή την αμβροσία με ποια αιτία απέκτησε;»
- 281.** «Τυφλή η ευημερία μου φαίνεται, Μάταλι, η πίστη όμως παροδική, αμαξηλάτη των θεών·
η ελπίδα θεωρείται απατεώνας για μένα, και η ντροπή στην ευγενή αρετή είναι εδραιωμένη».
- 282.** «Κόρες που ζητούνται σε γάμο, προστατευόμενες από το σόι, και χήρες και εκείνες που είναι παντρεμένες γυναίκες·
Αυτές τη θέληση και το πάθος που εγείρεται προς τους άνδρες, με ντροπή αποτρέπουν τον νου του εαυτού τους.
- 283.** «Στην κορυφή της μάχης με βέλη και ξίφη, μεταξύ των ηττημένων που πέφτουν και τρέπονται σε φυγή·
με ντροπή επιστρέφουν εγκαταλείποντας τη ζωή, αυτούς πάλι υποδέχονται οι ντροπαλοί.
- 284.** «Όπως η ακτή συγκρατεί την ορμή του ωκεανού, έτσι η ντροπή αποτρέπει τον

κακό άνθρωπο·

αυτή που χαίρει ευσέβειας από τους ευγενείς σε ολόκληρο τον κόσμο, γνώρισέ την στον Ίντα, αμαξηλάτη των θεών».

- 285.** «Ποιος σου ενέπνευσε αυτή την άποψη, Κοσίγια, ο Βράχμα, ο Μαχίντα ή ο Πατζάπατι;
Η Ντροπή μεταξύ των θεών θεωρείται η καλύτερη, κόρη του Μαχίντα, μεγάλη σοφή γεννήθηκε».
- 286.** «Έλα τώρα, αναχώρησε για τον ουρανό, ανεβαίνοντας σε αυτό το αγαπημένο μου άρμα·
ο Ίντα σε περιμένει, απόγονε του Ίντα, σήμερα κιόλας εσύ πήγαινε στη συντροφιά του Ίντα».
- 287.** «Έτσι εξαγνίζονται αυτοί που δεν κάνουν κακές πράξεις, και επίσης ο καρπός της καλά εκτελεσμένης πράξης δεν χάνεται·
Όσοι είδαν την τροφή με το ασβεστοκονίαμα, όλοι αυτοί στη συντροφιά του Ίντα πήγαν».
- 288.** «Η Χιρί ήταν η Ουππαλαβαννά, ο Κοσίγια ήταν ο μοναχός κύριος της δωρεάς·
ο Ανουρούντα ήταν ο Παντζασίκχα, ο Άναντα ήταν ο Μάταλι.
- 289.** «Ο ήλιος ήταν ο μοναχός Κάσσαπα, ο Μογκαλλάνα ήταν η σελήνη·
ο Νάραντα ήταν ο Σαριπούττα, ο Αυτοφωτισμένος ήταν ο Βάσσαβα».

Το τζάτακα της αμβροσιακής τροφής, τρίτο.

536. Το τζάτακα του Κουνάλα (4)

Έτσι διηγείται, έτσι εξιστορεί. Σε μια περιοχή που φέρει όλα τα βότανα, στολισμένη με πολλά λουλούδια και γιρλάντες, όπου περιφέρονται ελέφαντες, γκαβάτζα, βούβαλοι, ρούρου, γιακ, πασάντα, ρινόκεροι, γκοκάννα, λιοντάρια, τίγρεις, λεοπαρδάλεις, αρκούδες, λύκοι, ύαινες, σουντάρα, ελάφια καντάλι, γάτες, λαγοί και καννίκα, γεμάτη με αγέλες αγριογούρουνων με μαύρα σημάδια, μεγάλων αγριογούρουνων, ελεφάντων, οικογένειες ελεφάντων και θηλυκών ελεφάντων, κατοικούμενη από ελάφια ίσσα, ελάφια κλαδιών, ελάφια σαράμπα, αντιλόπες, ελάφια του ανέμου, ελάφια πασάντα, πουρισάλου, κιμπούρισα, δαίμονες και ράκσασα, με πολλά δέντρα σκορπισμένα που φέρουν ταξιανθίες χωρίς μέθη, με κορυφές χαρούμενα ανθισμένες, συνεχώς αντηχώντας από σμήνη μεθυσμένων πουλιών - κουράρα, τσακόρα, ελέφαντες, παγώνια, παραμπάτα, τζιβαντζίβακα, τσελαβάκα, μπινκάρα και караβίκα - σε μια περιοχή διακοσμημένη με εκατοντάδες ορυκτά - αντιμόνιο, ρεαλγάρ, αρσενικό, κιννάβαρι, χρυσό, ασήμι και χρυσάφι - σε ένα τέτοιο, πράγματι, αγαπητέ, όμορφο δασώδες άλσος, ένα πουλί ονόματι Κουνάλα κατοικεί, εξαιρετικά πολύχρωμο, με εξαιρετικά πολύχρωμα φτερά και κάλυμμα.

Αυτού πράγματι, αγαπητέ, του πουλιού Κουνάλα, δύομισι χιλιάδες θηλυκά πουλιά είναι υπηρέτριες. Τότε πράγματι, αγαπητέ, δύο θηλυκά πουλιά, αφού δάγκωσαν ένα ξύλο με το ράμφος τους και έβαλαν το πουλί Κουνάλα να καθίσει στη μέση, πετούν - «Μην αφήσετε την κούραση να καταβάλει το πουλί Κουνάλα στο μακρινό μονοπάτι του ταξιδιού».

Πεντακόσια θηλυκά πουλιά πετούν από κάτω κάτω - «Αν αυτό το πουλί Κουνάλα πέσει από το κάθισμά του, εμείς θα το πιάσουμε με τα φτερά μας».

Πεντακόσια θηλυκά πουλιά πετούν πάνω πάνω - «Μην αφήσετε τη ζέστη να καίει το πουλί Κουνάλα».

Πεντακόσια πεντακόσια θηλυκά πουλιά πετούν και από τις δύο πλευρές - «Μην αφήσετε το κρύο ή τη ζέστη ή το χορτάρι ή τη σκόνη ή τον άνεμο ή τη δροσιά να αγγίξει το πουλί Κουνάλα».

Πεντακόσια θηλυκά πουλιά πετούν μπροστά μπροστά - «Μην αφήσετε βοσκούς αγελάδων ή βοσκούς ζώων ή χορτοκόπους ή ξυλοκόπους ή δασεργάτες να δώσουν χτύπημα στο πουλί Κουνάλα με ξύλο ή κεραμίδι ή παλάμη ή βώλο ή ραβδί ή μαχαίρι ή πέτρες. Μην αφήσετε αυτό το πουλί Κουνάλα να συγκρουστεί με θάμνους ή αναρριχητικά φυτά ή δέντρα ή κλαδιά ή κορμούς ή βράχους ή δυνατά πουλιά».

Πεντακόσια θηλυκά πουλιά πετούν πίσω πίσω, απευθυνόμενα με απαλά, ευγενικά, γλυκά και μελωδικά λόγια - «Μην αφήσετε αυτό το πουλί Κουνάλα να στενοχωρηθεί στο κάθισμά του».

Πεντακόσια θηλυκά πουλιά πετούν προς κάθε κατεύθυνση, φέρνοντας ποικίλους καρπούς από πολλά δέντρα - «Μην αφήσετε αυτό το πουλί Κουνάλα να εξαντληθεί από την πείνα».

Τότε πράγματι, αγαπητέ, αυτά τα θηλυκά πουλιά μεταφέρουν γρήγορα το πουλί Κουνάλα από πάρκο σε πάρκο, από κήπο σε κήπο, από πέρασμα ποταμού σε πέρασμα ποταμού, από κορυφή βουνού σε κορυφή βουνού, από άλσος μανγκοδέντρων σε άλσος μανγκοδέντρων, από άλσος τζάμπου σε άλσος τζάμπου, από άλσος αρτόδεντρων σε άλσος αρτόδεντρων, από φυτεία καρυδιών σε φυτεία καρυδιών, για τέρψη.

Τότε πράγματι, αγαπητέ, το πουλί Κουνάλα, περικυκλωμένο όλη την ημέρα από αυτά τα θηλυκά πουλιά, τα επιπλήττει έτσι - «Χαθείτε εσείς αχρείες, εξαφανιστείτε εσείς αχρείες, κλέφτρες, απατεώνισσες, ξεχασιάρες, ελαφρόμυαλες, αχάριστες για ό,τι έγινε, σαν τον άνεμο που πηγαίνει όπου θέλει».

Στην ανατολική πλευρά αυτών πράγματι, αγαπητέ, των Ιμαλαΐων, του βασιλιά των βουνών, πηγάζοντας από εξαιρετικά λεπτές και εκλεπτυσμένες βουνοκορφές - ρέοντας προς την πρασινάδα.

Σε μια περιοχή με ευχάριστα υδρόβια φυτά, όπου μόλις έχουν φυτρώσει με καθαρό άρωμα μπλε νούφαρα, λωτοί, λευκά νούφαρα, ναλίνα, εκατοντάφυλλα, σογκαντίκα και μανταλάκα.

Σε πυκνό δάσος με κουραβάκα, μουσαλίντα, κετάκα, βεντίσα, βαντζούλα, πουννάγκα, μπακούλα, τιλάκα, πιγιάκα, χασανασάλα, σαλάλα, τσαμπάκα, ασόκα, δέντρα νάγκα, τιρίτι, μπουτζαπάττα, λόντα, σανταλόξυλα, πολλά αλόη, παντμάκα, πιγιάνγκου, ντεβαντάρου και κότσα, με κακούντα, κουτάτζα, ανκόλα, κατσικάρα, κανικάρα, καννικάρα, καναβέρα, κοραντάκα, κοβιλάρα, κιμσούκα, γιοντίκα, δασικά γιασεμιά, μανανγκάνα, μαναβάτζα, μπάντι, σουρουτσίρα, που φέρουν γιρλάντες και στεφάνια αδελφών, με γιατί, σουμάνα, γλυκά αρωματικά, ντανουτακκάρι, ταλίσα, ταγκάρα, μουσίρα, κόττα, κάτσα απλωμένα, σε μια περιοχή διακοσμημένη με ανθισμένα αναρριχητικά ατιμούττακα απλωμένα, αντηχώντας από χήνες, πιλάβα,

καντάμπα και καραντάβα, κατοικούμενη από ομάδες κατόχων αληθινής γνώσης, τελειωμένων, ασκητών και ταπάσα, σε μια περιοχή που συχνάζουν έξοχοι θεοί, δαίμονες, ράκσασα, δάναβα, γκαντχάμπα, κιννάρα και μεγάλα φίδια, σε ένα τέτοιο, πράγματι, αγαπητέ, όμορφο δασώδες άλσος, ένας κούκος φούσσα ονόματι Πουνναμούκα κατοικεί, με εξαιρετικά γλυκιά φωνή, με χαριτωμένα μάτια, με μεθυσμένο βλέμμα.

Αυτού πράγματι, αγαπητέ, του κούκου φούσσα Πουνναμούκα, διακόσια πενήντα θηλυκά πουλιά είναι υπηρέτριες. Τότε πράγματι, αγαπητέ, δύο θηλυκά πουλιά, αφού δάγκωσαν ένα ξύλο με το ράμφος τους και έβαλαν τον κούκο φούσσα Πουνναμούκα να καθίσει στη μέση, πετούν - «Μην αφήσετε την κούραση να καταβάλει τον κούκο φούσσα Πουνναμούκα στο μακρινό μονοπάτι του ταξιδιού».

Πενήντα κοπέλες πουλιών πετούν από κάτω κάτω - «Αν αυτός ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα πέσει από το κάθισμα, εμείς θα τον υποδεχτούμε με τα φτερά μας».

Πενήντα κοπέλες πουλιών πετούν πάνω πάνω - «Μην τον καψαλίσει η ζέστη τον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα».

Πενήντα πενήντα κοπέλες πουλιών πετούν και από τις δύο πλευρές - «Μην τον αγγίξει τον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα το κρύο ή η ζέστη ή το χορτάρι ή η σκόνη ή ο άνεμος ή η δροσιά».

Πενήντα κοπέλες πουλιών πετούν μπροστά μπροστά - «Μην του δώσουν χτύπημα στον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα βοσκοί αγελάδων ή βοσκοί ζώων ή χορτοκόποι ή ξυλοκόποι ή δασεργάτες με ξύλο ή με κεραμίδι ή με παλάμη ή με βώλο ή με ραβδί ή με μαχαίρι ή με πέτρες. Μην συγκρουστεί αυτός ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα με θάμνους ή με αναρριχητικά φυτά ή με δέντρα ή με κλαδιά ή με κορμούς ή με βράχους ή με δυνατά πουλιά».

Πενήντα κοπέλες πουλιών πετούν πίσω πίσω απευθυνόμενες με απαλά, φιλικά, γλυκά, μελωδικά λόγια - «Μην νιώσει δυσφορία αυτός ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα στο κάθισμα».

Πενήντα κοπέλες πουλιών πετούν προς κάθε κατεύθυνση φέρνοντας ποικίλους καρπούς διαφόρων ειδών από πολλά δέντρα - «Μην εξαντληθεί αυτός ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα από την πείνα».

Τότε λοιπόν, αγαπητέ, εκείνες οι κοπέλες πουλιών τον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα από πάρκο σε πάρκο, από κήπο σε κήπο, από πέρασμα ποταμού σε πέρασμα ποταμού, από κορυφή βουνού σε κορυφή βουνού, από άλσος μανγκοδέντρων σε άλσος μανγκοδέντρων, από άλσος τζάμπου σε άλσος τζάμπου, από άλσος αρτόκαρπων σε άλσος αρτόκαρπων, από φυτεία καρύδων σε φυτεία καρύδων γρήγορα τον μεταφέρουν για τέρψη.

Τότε λοιπόν, αγαπητέ, ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα, περικυκλωμένος όλη την ημέρα από εκείνες τις κοπέλες πουλιών, έτσι τις επαινεί - «Καλώς, καλώς, αδελφές, αυτό βέβαια, αδελφές, είναι πρόπον για εσάς τις κόρες καλών οικογενειών, να υπηρετείτε τον σύζυγο».

Τότε λοιπόν, αγαπητέ, ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα πλησίασε τον Κουνάλα το πουλί. Οι υπηρέτριες κοπέλες πουλιών του Κουνάλα του πουλιού είδαν τον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα να έρχεται από μακριά· αφού τον είδαν, πλησίασαν

τον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα· αφού πλησίασαν, είπαν στον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα: «Αυτός, αγαπητέ Πουνναμούκχα, ο Κουνάλα το πουλί είναι υπερβολικά σκληρός, υπερβολικά σκληρός στα λόγια· ίσως με τον ερχομό σου να λάβουμε ευχάριστα λόγια». «Ίσως, αδελφές», αφού είπε, πλησίασε τον Κουνάλα το πουλί· αφού πλησίασε, αφού αντάλλαξε χαιρετισμούς με τον Κουνάλα το πουλί, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα είπε στον Κουνάλα το πουλί: «Γιατί εσύ, αγαπητέ Κουνάλα, συμπεριφέρεσαι λανθασμένα σε γυναίκες ευγενικής καταγωγής, κόρες καλών οικογενειών, που συμπεριφέρονται ορθά; Ακόμη και σε γυναίκες που μιλούν δυσάρεστα, αγαπητέ Κουνάλα, πρέπει κανείς να μιλάει ευχάριστα, πόσο μάλλον σε αυτές που μιλούν ευχάριστα!»

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Κουνάλα το πουλί επέπληξε έτσι τον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα: «Χάσου εσύ, αγαπητέ ταπεινέ παρία, εξαφανίσου εσύ, αγαπητέ ταπεινέ παρία· ποιος άραγε είναι πιο ικανός από σένα που νικήθηκες από τη σύζυγο;» Έτσι επιπληχθείς όμως, ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα γύρισε πίσω από εκεί.

Τότε λοιπόν, αγαπητέ, στον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα αργότερα, σε σύντομο χρονικό διάστημα, εγέρθηκε σοβαρή ασθένεια, αιματηρή διάρροια. Έντονα αισθήματα συνέβαιναν, κοντά στον θάνατο. Τότε λοιπόν, αγαπητέ, στις υπηρέτριες κοπέλες πουλιών του Πουνναμούκχα του κούκου φούσσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Άρρωστος είναι αυτός ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα· ίσως να αναρρώσει από αυτή την ασθένεια», και αφήνοντάς τον μόνο χωρίς δεύτερο, πλησίασαν τον Κουνάλα το πουλί. Ο Κουνάλα το πουλί είδε εκείνες τις κοπέλες πουλιών να έρχονται από μακριά· αφού τις είδε, είπε σε εκείνες τις κοπέλες πουλιών: «Πού όμως είναι ο σύζυγός σας, παρίες;» «Άρρωστος είναι, αγαπητέ Κουνάλα, ο Πουνναμούκχα ο κούκος φούσσα· ίσως να αναρρώσει από εκείνη την ασθένεια». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Κουνάλα το πουλί επέπληξε έτσι εκείνες τις κοπέλες πουλιών: «Χαθείτε εσείς παρίες, εξαφανιστείτε εσείς παρίες, κλέφτρες, απατεώνισσες, χωρίς μνήμη, ελαφρόμυαλες, που δεν ανταποδίδετε αυτό που έγινε, σαν τον άνεμο που πηγαίνει όπου θέλει». Αφού είπε, πλησίασε τον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα· αφού πλησίασε, είπε στον Πουνναμούκχα τον κούκο φούσσα: «Αχ, αγαπητέ Πουνναμούκχα». «Αχ, αγαπητέ Κουνάλα».

Τότε λοιπόν, αγαπητέ, το πουλί Κουνάλα, αφού περιέβαλε εκείνον τον κούκο Πουννάμουκχα με τα φτερά και με το ράμφος του στόματος, αφού τον σήκωσε, του έδωσε να πει διάφορα φάρμακα. Τότε λοιπόν, αγαπητέ, εκείνη η ασθένεια του κούκου Πουννάμουκχα υποχώρησε. Τότε λοιπόν, αγαπητέ, το πουλί Κουνάλα είπε αυτό στον κούκο Πουννάμουκχα που είχε αναρρώσει από την αρρώστια, που είχε πρόσφατα αναρρώσει από την αρρώστια -

«Ιδώθηκε από εμένα, αγαπητέ Πουννάμουκχα, μια μαύρη γυναίκα με δύο πατεράδες, που είχε πέντε συζύγους, να προσκολλά τη συνείδησή της σε έναν έκτο άνδρα, δηλαδή σε έναν κορμό χωρίς κεφάλι με βουτυρέλαιο σε καρέκλα.» Και υπάρχει επιπλέον εδώ ένα ρητό -

290. «Τότε ο Ατζούνα, ο Νακούλα, ο Μπιμασένα, ο Γιουντχίτθιλα και ο βασιλιάς Σαχαντέβα· αυτούς τους πέντε συζύγους ξεπερνώντας η γυναίκα, έκανε κακό με τον καμπούρη νάνο».

«Ιδώθηκε από εμένα, αγαπητέ Πουννάμουκχα, μια ασκήτρια ονόματι Σατσατάπαπι που ζούσε στη μέση του νεκροταφείου, τρώγοντας κάθε τέταρτο γεύμα, έκανε κακό με έναν απατεώνα μέθυσο.

«Ιδώθηκε από εμένα, αγαπητέ Πουννάμουκχα, μια βασίλισσα ονόματι Κακαβατί που ζούσε στη μέση του ωκεανού, σύζυγος του Βενατέγια, έκανε κακό με τον χορευτή Κουβέρα.

Ιδώθηκε από εμένα, αγαπητέ Πουννάμουκχα, η Κουρούνγκαντεβί ονόματι, με τριχωτή κοιλιά, ενώ επιθυμούσε τον πρίγκιπα Ελίκια, έκανε κακό με τον μαθητευόμενο Ντανάντεβασί του πρίγκιπα Τσαλάνγκα.

Έτσι πράγματι αυτό γνώστηκε από εμένα, αφήνοντας τη μητέρα του Βραχμαδάττα και τον βασιλιά της Κοσάλα, έκανε κακό με τον Παντσαλατσάνα.

291. «Αυτές και άλλες έκαναν κακό, γι' αυτό εγώ τις γυναίκες δεν εμπιστεύομαι ούτε επαινώ·
όπως η Γη στον κόσμο είναι ίση σε στοργή, η γη είναι στήριγμα για τον καθένα·
υπομένει τα πάντα, ακίνητη, ακλόνητη, έτσι και οι γυναίκες αυτές τις τρεις
ας μην εμπιστεύεται ο άνθρωπος.

292. «Όπως το λιοντάρι που τρέφεται με αίμα και κρέας, το άγριο θηρίο με πέντε όπλα, σκληρό·
που τρώει με τη βία, που χαίρεται στο να βλάπτει άλλους, έτσι και τις
γυναίκες αυτές τις τρεις ας μην εμπιστεύεται ο άνθρωπος.

«Πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, οι πόρνες δεν είναι γυναίκες που πηγαίνει κανείς, αυτές δεν ονομάζονται εταίρες, αυτές ονομάζονται δολοφόνοι, δηλαδή οι πόρνες, οι γυναίκες που πηγαίνει κανείς».

«Σαν κλέφτης με πλεξούδες, σαν κρασί δηλητηριασμένο, σαν έμπορος με λεκτικές κολακείες, σαν κέρατο αντιλόπης που στρίβει, σαν φίδια με διπλή γλώσσα, σαν βόθρος σκεπασμένες, σαν άβυσσος δυσκολογέμιστες, σαν δαίμονας δυσκολοϊκανοποίητες, σαν ο Γιάμα που παίρνει εντελώς, σαν φωτιά που τα καίει όλα, σαν ποτάμι που τα παρασύρει όλα, σαν άνεμος που πηγαίνει όπου θέλει, σαν το Νέρου που δεν κάνει διάκριση, σαν δηλητηριώδες δέντρο που πάντα καρποφορεί». Και υπάρχει επιπλέον εδώ ένα ρητό -

293. Σαν κλέφτης, σαν δηλητηριασμένο βέλος, σαν έμπορος που καυχιέται·
σαν κέρατο αντιλόπης που στρίβει, με διπλή γλώσσα σαν φίδι.

294. «Σαν βόθρος σκεπασμένες, σαν άβυσσος δυσκολογέμιστες·
σαν δαίμονας δυσκολοϊκανοποίητες, σαν ο Γιάμα που παίρνει εντελώς.

295. «Όπως η φωτιά, το ποτάμι, ο άνεμος, και πλοίο που πλησίασε το Νέρου.
Σαν δηλητηριώδες δέντρο με μόνιμους καρπούς, καταστρέφουν τον πλούτο
στο σπίτι·
οι γυναίκες που καταστρέφουν τα κοσμήματα».

«Αυτά τα τέσσερα, αγαπητέ Πουνναμούκχα, τα οποία πράγματα όταν προκύψει ανάγκη γίνονται επιζήμια· αυτά δεν πρέπει να αφήνονται σε ξένη οικογένεια -το

βόδι, την αγελάδα, το όχημα και τη σύζυγο. Αυτά τα τέσσερα πλούτη ο σοφός δεν πρέπει να αποχωρίζει από το σπίτι.

- 296.** «Το βόδι, την αγελάδα, το όχημα και τη σύζυγο στο σόι των συγγενών να μην αφήνει·
σπάνε το άρμα αυτοί που δεν ταξιδεύουν, με υπερβολικό φορτίο σκοτώνουν τον ταύρο·
με υπερβολικό άρμεγμα σκοτώνουν το μοσχάκι, η σύζυγος στο σόι των συγγενών διαφθείρεται».

«Αυτά τα έξι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, τα οποία πράγματα όταν προκύψει ανάγκη γίνονται επιζήμια -

- 297.** «Το τόξο χωρίς χορδή και η σύζυγος στο σόι των συγγενών, το πλοίο στην άλλη όχθη και το όχημα με σπασμένο άξονα·
ο φίλος μακριά και ο κακός σύντροφος, όταν προκύψει ανάγκη γίνονται επιζήμια».

«Πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε οκτώ περιπτώσεις η γυναίκα περιφρονεί τον σύζυγο. Λόγω φτώχειας, λόγω αρρώστιας, λόγω γηρατειών, λόγω μέθης, λόγω ηλιθιότητας, λόγω αμέλειας, λόγω υποταγής σε όλα τα καθήκοντα, λόγω μη παροχής όλου του πλούτου - πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε αυτές τις οκτώ περιπτώσεις η γυναίκα περιφρονεί τον σύζυγο. Και υπάρχει επιπλέον εδώ ένα ρητό -

- 298.** «Τον φτωχό και τον άρρωστο επίσης, τον γηραιό, τον μέθυσο·
τον αμελή και τον ηλίθιο, αυτόν που υστερεί σε όλα τα καθήκοντα·
με την παροχή όλων των επιθυμιών, περιφρονεί τον σύζυγο».

«Πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε εννέα περιπτώσεις η γυναίκα φέρνει κακία. Έχει τη συνήθεια να πηγαίνει σε πάρκα, έχει τη συνήθεια να πηγαίνει σε κήπους, έχει τη συνήθεια να πηγαίνει σε προκυμαίες ποταμών, έχει τη συνήθεια να πηγαίνει στις οικογένειες συγγενών, έχει τη συνήθεια να πηγαίνει σε ξένες οικογένειες, έχει τη συνήθεια να ασχολείται με τον στολισμό με καθρέφτες και υφάσματα, είναι οينوπότης, έχει τη συνήθεια να κοιτάζει έξω, στέκεται στην ανοιχτή πόρτα - πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε αυτές τις εννέα περιπτώσεις η γυναίκα φέρνει κακία». Και υπάρχει επιπλέον εδώ ένα ρητό -

- 299.** Με συνήθεια να πηγαίνει σε πάρκα και κήπους, σε ποτάμια, σε συγγενείς και σε ξένες οικογένειες·
ασχολούμενη με στολισμό με καθρέφτες και υφάσματα, η γυναίκα που είναι οينوπότης.

- 300.** «Και αυτή που έχει τη συνήθεια να κοιτάζει έξω, και αυτή που στέκεται στην ανοιχτή πόρτα·
με αυτές τις εννέα περιπτώσεις, οι γυναίκες φέρνουν μίσος στον σύζυγο».

«Πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε σαράντα περιπτώσεις η γυναίκα προσεγγίζει υπερβολικά τον άνδρα. Χασμουριέται, σκύβει, φλερτάρει, ντρέπεται, χτυπά νύχι με νύχι, πατά πόδι με πόδι, χαράζει τη γη με ξύλο, σηκώνει ψηλά το παιδί ή το κάνει να σηκωθεί ψηλά, παίζει ή κάνει να παίξει, φιλά ή κάνει να φιλήσει, τρώει ή κάνει να

φάει, δίνει, ζητάει, μιμείται ό,τι κάνει, μιλάει δυνατά, μιλάει χαμηλόφωνα, μιλάει ανοιχτά, μιλάει ιδιαιτέρως, γελάει με χορό, τραγούδι, μουσική, κλάμα, φλερτ και στολισμό, κοιτάζει, κουνάει τη μέση, κουνάει τα κρυφά μέρη, ανοίγει τους μηρούς, κλείνει τους μηρούς, δείχνει το στήθος, δείχνει τη μασχάλη, δείχνει τον αφαλό, κλείνει το μάτι, σηκώνει τα φρύδια, γλείφει τα χείλη, βγάζει τη γλώσσα, λύνει το ύφασμα, δένει το ύφασμα, λύνει τα μαλλιά, δένει τα μαλλιά - πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε αυτές τις σαράντα περιπτώσεις η γυναίκα προσεγγίζει υπερβολικά τον άνδρα.

«Πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε είκοσι πέντε περιπτώσεις η γυναίκα πρέπει να αναγνωριστεί ως διεφθαρμένη. Επαινεί το ταξίδι του συζύγου, δεν θυμάται αυτόν που έφυγε, δεν χαίρεται με αυτόν που ήρθε, λέει κακά λόγια γι' αυτόν, δεν λέει καλά λόγια γι' αυτόν, κάνει βλάβη σε αυτόν, δεν κάνει όφελος σε αυτόν, κάνει αυτό που δεν πρέπει γι' αυτόν, δεν κάνει αυτό που πρέπει γι' αυτόν, ξαπλώνει τυλιγμένη, ξαπλώνει γυρισμένη αλλού, στριφογυρίζει και κάνει φασαρία, αναστενάζει βαθιά, αισθάνεται δυστυχία, πηγαίνει συχνά για αφόδευση και ούρηση, συμπεριφέρεται αντίθετα, ακούγοντας τη φωνή άλλου άνδρα ανοίγει τα αυτιά της και προσέχει, καταστρέφει τα αγαθά, κάνει οικειότητα με τους γείτονες, έχει το πόδι έξω, περιφέρεται στους δρόμους και είναι μοιχαλίδα, πάντα ασεβής προς τον σύζυγο με διεφθαρμένους λογισμούς, στέκεται συχνά στην πόρτα, δείχνει τις μασχάλες, τα μέλη και τα στήθη, πηγαίνει προς κάθε κατεύθυνση και κοιτάζει - πράγματι, αγαπητέ Πουνναμούκχα, σε αυτές τις είκοσι πέντε περιπτώσεις η γυναίκα πρέπει να αναγνωριστεί ως διεφθαρμένη. Και υπάρχει επιπλέον εδώ ένα ρητό -

- 301.** «Επαινεί το ταξίδι του, δεν θλίβεται όταν φεύγει·
βλέποντας τον να επιστρέφει δεν χαίρεται·
δεν λέει ποτέ καλά λόγια για τον σύζυγο, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της διεφθαρμένης.
- 302.** «Κάνει βλάβη σε αυτόν η ασυγκράτητη, και χάνει το όφελος αυτή που δεν κάνει το καθήκον της·
ξαπλώνει τυλιγμένη γυρισμένη αλλού, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της διεφθαρμένης.
- 303.** «Στριφογυρίζει και κάνει φασαρία, αναστενάζει βαθιά και αισθάνεται δυστυχία·
πηγαίνει συχνά για αφόδευση και ούρηση, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της διεφθαρμένης.
- 304.** «Συμπεριφέρεται αντίθετα, δεν κάνει το καθήκον της, ακούει τη φωνή άλλου που μιλάει·
καταστρέφει τα αγαθά και κάνει οικειότητα, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της διεφθαρμένης.
- 305.** «Πλούτο αποκτημένο με δυσκολία, περιουσία συγκεντρωμένη με κόπο, συγκεντρωμένη με ταλαιπωρία, καταστρέφει·
και κάνει οικειότητα με τους γείτονες, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της διεφθαρμένης.
- 306.** Έχει το πόδι έξω, περιφέρεται στους δρόμους, και πάντα με διεφθαρμένο νου

προς τον σύζυγο·
είναι μοιχαλίδα χωρίς σεβασμό, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της
διεφθαρμένης.

- 307.** «Συχνά στέκεται στην πόρτα, δείχνοντας τα στήθη και τις μασχάλες·
κοιτάζει προς κάθε κατεύθυνση με περιπλανώμενο νου, αυτά είναι τα
χαρακτηριστικά της διεφθαρμένης.
- 308.** «Όλα τα ποτάμια πηγαίνουν στραβά, όλα τα δάση είναι από ξύλα·
όλες οι γυναίκες θα έκαναν κακό, αν βρισκόταν απόμερο μέρος.
- 309.** «Αν βρει ευκαιρία ή απόκρυφο μέρος, ή και τέτοιο κρυφό μέρος βρει·
όλες οι γυναίκες θα έκαναν κακό, αν δεν έβρισκαν άλλον, ακόμα και με τον
καμπούρη φιδωτό.
- 310.** «Στις γυναίκες που δημιουργούν ευχαρίστηση στους άνδρες, με πολλαπλούς
νόες και ακυβέρνητες·
ακόμα κι αν παντού δεν προκαλούσαν δυσaréσκεια, μην εμπιστεύεσαι· οι
γυναίκες είναι σαν πέρασμα ποταμού».
- 311.** «Αυτόν πράγματι βλέποντας, τον κανταρί των κινναρών, όλες οι γυναίκες δεν
χαίρονται στο σπίτι·
Τέτοιον θνητό εγκαταλείποντας η σύζυγος, άλλον βλέποντας άνθρωπο που
σέρνεται σε σκαμνί.
- 312.** Και η σύζυγος του βασιλιά Μπάκα του Μπαβαρίκα, που ακολουθούσε την άκρα
ηδονή·
Απάτησε αυτόν που ακολουθούσε την επιθυμία της, ποιον άλλον δεν θα
απατούσε μια γυναίκα;
- 313.** «Η Πινγκιγιάνι, η αγαπημένη σύζυγος του βασιλιά Βραχμαδάττα, του
κυρίαρχου όλου του κόσμου·
απάτησε αυτόν που ακολουθούσε την επιθυμία της, ακόμη και αυτόν εκείνη η
φιλήδονη δεν τον βρήκε ικανοποιητικό.
- 314.** Των άπληστων, των ελαφρόμυαλων, των αχάριστων, των άπιστων·
Ένας άνθρωπος που δεν είναι αφοσιωμένος στους θεούς, δεν αξίζει να
εμπιστεύεται τις γυναίκες.
- 315.** «Αυτές δεν κατανοούν το γινόμενο ούτε το καθήκον, ούτε τη μητέρα ή τον
πατέρα ή τον αδελφό·
μη ευγενείς, που έχουν υπερβεί τη Διδασκαλία, υποκύπτουν στην κυριαρχία
της συνείδησης σαν λαγοί.
- 316.** Ακόμα και τον αγαπημένο, ευχάριστο σύζυγο που την υπηρετεί για πολύ καιρό,
τον συμπονετικό, ίσο με την ίδια της τη ζωή·
τον εγκαταλείπουν σε οικιακές υποθέσεις, γι' αυτό εγώ δεν εμπιστεύομαι τις
γυναίκες.
- 317.** «Ο νους των γυναικών είναι όπως του πιθήκου, από κλαδί σε κλαδί όπως η

σκιά του δέντρου·
ασταθής η καρδιά των γυναικών, όπως η στεφάνη του τροχού περιστρέφεται.

- 318.** «Όταν αυτές παρατηρώντας βλέπουν, αξιοθαύμαστη περιουσία ανθρώπου·
με απαλά λόγια τον οδηγούν, όπως οι Καμπότζακα άλογο με χαλινάρι.
- 319.** Όταν παρατηρώντας δεν βλέπουν, αξιοθαύμαστη περιουσία ανθρώπου·
από παντού τον αποφεύγουν, όπως αυτός που έχει διαβεί στην άλλη όχθη του
ποταμού το σκάφος από κλαδιά.
- 320.** «Παρόμοιες με κόλλα, σαν φωτιά που τα καίει όλα, με οξεία απάτη σαν ποτάμι
με γρήγορο ρεύμα·
υπηρετούν αυτές τον αγαπητό και τον μη αγαπητό, όπως πλοίο την κοντινή
όχθη και την πέρα.
- 321.** Δεν ανήκουν σε έναν ούτε σε δύο, σαν κατάστημα ανοιγμένο·
Όποιος θα φανταζόταν ότι είναι δικές μου, θα εμπόδιζε τον άνεμο με δίχτυ.
- 322.** «Όπως ποταμός και δρόμος, ποτοπωλείο, αίθουσα συνελεύσεων, πηγάδι·
έτσι οι κοσμικές γυναίκες, όριο σε αυτές δεν υπάρχει.
- 323.** «Αυτές είναι όμοιες με φονικό κάθισμα, παρόμοιες με κεφάλι μαύρου φιδιού·
Όπως αγελάδες το εξωτερικό χορτάρι, χαϊδεύουν προς τα κάτω το καλύτερο
από τα καλύτερα.
- 324.** Τη φωτιά, τον ελέφαντα, το μαύρο φίδι, τον χρισμένο στην κορυφή βασιλιά
και όλες τις γυναίκες·
αυτούς ο άνθρωπος με βεβαιότητα ας αποφεύγει, η ολόκληρη φύση τους
πράγματι είναι δυσνόητη.
- 325.** Ούτε αυτή που είναι υπερβολικά όμορφη, ούτε αυτή που είναι αγαπητή σε
πολλούς, ούτε η γυναίκα που δέχεται προσφορές πρέπει να ακολουθείται·
ούτε η σύζυγος άλλου, ούτε εξαιτίας πλούτου, αυτές οι πέντε γυναίκες δεν
πρέπει να ακολουθούνται».

Τότε πράγματι, αγαπητέ, ο Άναντα ο βασιλιάς των γυπών, κατανοώντας την αρχή,
τη μέση και το τέλος της ομιλίας του πουλιού Κουνάλα, εκείνη τη στιγμή είπε αυτούς
τους στίχους:

- 326.** «Ακόμα κι αν ένας άνδρας έδινε αυτή τη γη γεμάτη με πλούτη, σε μια
εγκεκριμένη γυναίκα·
αφού βρει ευκαιρία θα περιφρονούσε κι αυτό, στην εξουσία αυτών των
ανήθικων γυναικών να μην υποκύπτει.
- 327.** Ακόμα και τον εργατικό, με άπογη συμπεριφορά, που την τρέφει από την
παιδική της ηλικία, αγαπημένο και ευχάριστο·
τον εγκαταλείπουν σε οικιακές υποθέσεις, γι' αυτό εγώ δεν εμπιστεύομαι τις
γυναίκες.
- 328.** Δεν πρέπει να εμπιστεύεται «με ποθεί» ο άνθρωπος, δεν πρέπει να

εμπιστεύεται «κλαίει μπροστά μου»·
υπηρετούν αυτές τον αγαπητό και τον μη αγαπητό, όπως πλοίο την κοντινή
όχθη και την πέρα.

- 329.** Μην εμπιστεύεσαι παλιό στρωμένο χαλί, μην εμπιστεύεσαι κλέφτη που ήταν παλιός φίλος·
Μην εμπιστεύεσαι βασιλιά λέγοντας «είναι φίλος μου», μην εμπιστεύεσαι γυναίκα ακόμα και μητέρα δέκα παιδιών.
- 330.** «Μην εμπιστεύεσαι τις γυναίκες που δημιουργούν ευχαρίστηση στους ανόητους, με υπερβολική ηθική, ασυγκράτητες·
η σύζυγος αυτού που έχει υπερβολική αγάπη, μην εμπιστεύεσαι· οι γυναίκες είναι σαν πέρασμα ποταμού.
- 331.** «Θα χτυπούσαν, θα έκοβαν, θα έβαζαν άλλους να κόψουν, ακόμα και αφού έκοβαν τον λαιμό θα έπιναν αίμα·
μην κάνεις δεσμό με αυτές που έχουν ταπεινές επιθυμίες, ασυγκράτητες, όμοιες με τα περάσματα του Γάγγη.
- 332.** «Το ψέμα σε αυτές είναι σαν αλήθεια, η αλήθεια σε αυτές είναι σαν ψέμα·
Όπως αγελάδες το εξωτερικό χορτάρι, χαϊδεύουν προς τα κάτω το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 333.** «Με το βάδισμα αυτές δελεάζουν, με το βλέμμα και με το χαμόγελο·
και επίσης με ακατάλληλο ντύσιμο, και με γλυκιά ομιλία.
- 334.** «Κλέφτρες, σκληρόκαρδες αυτές, άγριες και γλυκομίλητες·
δεν υπάρχει τίποτε που δεν γνωρίζουν αυτές, όσον αφορά την εξαπάτηση μεταξύ των ανθρώπων.
- 335.** «Οι κοσμικές γυναίκες είναι άθλιες, όριο σε αυτές δεν υπάρχει·
γεμάτες με λαγνεία και αυθάδεις, όπως η φωτιά που τα καταβροχθίζει όλα.
- 336.** «Δεν υπάρχει για τις γυναίκες αγαπητός, ούτε μη αγαπητός υπάρχει·
υπηρετούν αυτές τον αγαπητό και τον μη αγαπητό, όπως πλοίο την κοντινή όχθη και την πέρα.
- 337.** «Δεν υπάρχει για τις γυναίκες αγαπητός, ούτε μη αγαπητός υπάρχει·
για τον πλούτο αγκαλιάζουν, όπως αναρριχητικό φυτό στηριγμένο σε δέντρο.
- 338.** «Τον ελεφαντοδέτη, τον ιπποδέτη, τον βοσκό και τον υπηρέτη·
τον καύτη νεκρών, τον πετάχτη λουλουδιών, αν έχουν χρήματα τους ακολουθούν οι γυναίκες.
- 339.** «Εγκαταλείπουν ακόμα και γιο καλής οικογένειας που δεν κατέχει τίποτα,
ακόμα κι αν είναι όμοιος με τρώγοντα πτώματα σκύλο·
ακολουθούν και προσκολλώνται, για χάρη πλούτου πράγματι οι γυναίκες».

Τότε πράγματι, αγαπητέ, ο Νάραντα ο θεϊκός βραχμάνος, κατανοώντας την αρχή, τη μέση και το τέλος της ομιλίας του Άναντα του βασιλιά των γυπών, εκείνη τη στιγμή είπε αυτούς τους στίχους:

- 340.** «Αυτά τα τέσσερα δεν γεμίζουν, ακούστε με καθώς μιλάω·
ο ωκεανός, ο βραχμάνος, ο βασιλιάς, και η γυναίκα επίσης, κύριε των πτηνών.
- 341.** «Τα ποτάμια πηγαίνουν στον ωκεανό, όσα εξαρτώνται από τη γη·
αυτά δεν γεμίζουν τη θάλασσα, λόγω έλλειψης δεν γεμίζει.
- 342.** Και ο βραχμάνος που μελετά τις Βέδες με πέμπτη την αφήγηση·
ακόμη περισσότερη μάθηση θα ποθούσε, λόγω έλλειψης δεν γεμίζει.
- 343.** «Ο βασιλιάς ολόκληρη τη γη, μαζί με τη θάλασσα, μαζί με τα βουνά·
αφού κατακτήσει και κατοικήσει, γεμάτη με αμέτρητους θησαυρούς·
επιθυμεί την πέρα όχθη της θάλασσας, λόγω έλλειψης δεν γεμίζει.
- 344.** «Για κάθε μία γυναίκα, οκτώ σύζυγοι θα μπορούσαν να υπάρχουν·
γενναίοι και δυνατοί, που φέρνουν όλες τις γεύσεις της ηδονής·
θα επιθυμούσε έναν ένατο, λόγω έλλειψης δεν γεμίζει.
- 345.** «Όλες οι γυναίκες σαν φωτιά τα καίνε όλα, όλες οι γυναίκες σαν ποτάμι τα
παρασύρουν όλα·
Όλες οι γυναίκες σαν κλαδιά αγκαθιών, όλες οι γυναίκες για χάρη πλούτου
πηγαίνουν.
- 346.** «Άνεμο με δίχτυ άνθρωπος θα άγγιζε, θα άδειαζε τον ωκεανό με ένα χέρι·
με το δικό του χέρι θα έκανε ήχο, όποιος όλη του την καρδιά στις γυναίκες θα
παρέδιδε.
- 347.** Των κλεπτριών με την πολλή εξυπνάδα, στις οποίες η αλήθεια είναι πολύ
δυσεύρετη·
Η φύση των γυναικών είναι δυσνόητη, όπως η πορεία του ψαριού στο νερό.
- 348.** Ακόρεστες, με απαλή ομιλία, δυσκολοχόρταγες αυτές σαν ποτάμια·
βυθίζονται, αυτό γνωρίζοντας, από μακριά ας τις αποφεύγει.
- 349.** Παγιδεύουσα, μεγάλη απάτη, διαφθορά της άγιας ζωής·
βυθίζονται, αυτό γνωρίζοντας, από μακριά ας τις αποφεύγει.
- 350.** Αυτόν που αυτές προσεγγίζουν, είτε με επιθυμία είτε με πλούτη·
σαν φωτιά τον δικό του τόπο, γρήγορα κατακαίνε».

Τότε πράγματι, αγαπητέ, το πουλί Κουνάλα, κατανοώντας την αρχή, τη μέση και το τέλος της ομιλίας του θεϊκού βραχμάνου Νάραντα, εκείνη τη στιγμή είπε αυτούς τους στίχους:

- 351.** «Να συνομιλεί με αυτόν που κρατά κοφτερό σπαθί, ο σοφός ακόμα και με
δαίμονα κακόβουλο·
ακόμα και φίδι με έντονη θερμότητα να πλησιάσει, αλλά ένας με μία γυναίκα
να μη συνομιλεί.

- 352.** «Οι γυναίκες αναταράσσουν τον νου του κόσμου, με όπλα τον χορό, το τραγούδι, την ομιλία και το χαμόγελο·
βλάπτουν αυτόν που δεν έχει εφαρμοσμένη μνήμη, όπως η ομάδα των δαιμόνων στο νησί τους εμπόρους.
- 353.** «Δεν υπάρχει σε αυτές διαγωγή ούτε αυτοσυγκράτηση, απολαμβάνουν ποτό και κρέας ασυγκράτητες·
αυτές καταπίνουν την περιουσία του άνδρα, όπως στον ωκεανό το τιμινγκάλα το μακάρα.
- 354.** «Αυτές που κινούνται στο πεδίο της ευχαρίστησης των πέντε ειδών αισθησιακής ηδονής, ανήσυχες, αβέβαιες, ασυγκράτητες·
Οι γυναίκες ρέουν προς τους αμελείς, όπως τα ποτάμια στον αλμυρό ωκεανό.
- 355.** «Όποιον άνθρωπο δελεάζουν οι γυναίκες, είτε με επιθυμία είτε με τέρψη ή με πλούτη·
ακόμα κι αν είναι τέτοιος σαν τη φωτιά, οι δολοφόνοι της λαγνείας και του μίσους τον καίνε.
- 356.** «Γνωρίζοντας τον πλούσιο άνδρα με μεγάλο πλούτο, πλησιάζουν με δώρα και με τον εαυτό τους·
Τυλίζουν αυτόν με παθιασμένο νου, όπως η αναρριχητική μαλούβα το δέντρο σάλα στο δάσος.
- 357.** «Αυτές πλησιάζουν με ποικίλη επιθυμία, με πολύχρωμα πρόσωπα σαν αγάλματα, στολισμένες·
γελούν δυνατά και χαμογελούν οι γυναίκες, σαν τον Σάμπαρα επιδέξιες σε εκατό απάτες.
- 358.** «Στολισμένες με χρυσό, πολύτιμους λίθους και μαργαριτάρια, τιμημένες στις οικογένειες των συζύγων, οι γυναίκες·
φυλαγμένες απατούν τον σύζυγο, σαν τον δαίμονα κρυμμένο μέσα στην καρδιά.
- 359.** «Ακόμη κι ο ακτινοβόλος άνθρωπος, ο διορατικός, τιμημένος, που χαίρει ευσέβειας από πλήθος ανθρώπων·
υποταγμένος στις γυναίκες δεν λάμπει, όπως η σελήνη χτυπημένη από τον Ράχου.
- 360.** «Ό,τι θα έκανε ένας θυμωμένος εχθρός σε έναν εχθρό, με κακόβουλο νου σε έναν αντίπαλο που έχει έρθει στην εξουσία του·
περισσότερη καταστροφή από αυτό υφίσταται, αυτός που υποτάχθηκε στις γυναίκες, γεμάτος επιθυμία.
- 361.** Με τραβηγμένα μαλλιά, με σκισμένα νύχια, απειλημένες, χτυπημένες με πόδια, χέρια και ραβδιά·
οι γυναίκες πράγματι πηγαίνουν στον κατώτερο, αυτές χαίρονται όπως οι μύγες σε πτώμα.
- 362.** «Αυτές στις οικογένειες ή στους δρόμους, ή ακόμα στις βασιλικές

πρωτεύουσες και τα χωριά·
στημένη παγίδα και δίχτυ του Ναμούτσι, ο έχων όραση που επιθυμεί ευτυχία
ας τις αποφεύγει.

- 363.** «Αφού εγκατέλειψε την καλή αρετή του αυστηρού ασκητισμού, όποιος ασκεί
μη ευγενείς συμπεριφορές·
θα ανταλλάξει τον κόσμο των θεοτήτων με την κόλαση, όπως έμπορος για
πολύτιμο λίθο που οδηγεί σε καταστροφή.
- 364.** «Αυτός εδώ κατακρίνεται και στην επόμενη ζωή, ο ανόητος βλαμμένος από
τις δικές του πράξεις·
πηγαίνει αβέβαιος κατρακυλώντας, όπως άμαξα με κακόβουλο γαϊδούρι σε
παράδρομο.
- 365.** «Αυτός πηγαίνει στην καυτή κόλαση, και στο σιδερένιο δάσος σιμπάλι με
ξιφοειδή αγκάθια·
αφού κατοικήσει στο ζωικό βασίλειο, δεν ξεφεύγει από το πεδίο του βασιλιά
των φαντασμάτων.
- 366.** «Τις θεϊκές διασκεδάσεις και τέρψεις στο Νάνταμα, και τη ζωή του
παγκόσμιου μονάρχη στον ανθρώπινο κόσμο·
Οι γυναίκες καταστρέφουν τους αμελείς, και τους οδηγούν στον κακότυχο
κόσμο.
- 367.** «Οι θεϊκές διασκεδάσεις και τέρψεις δεν είναι δυσεύρετες, και η ζωή του
παγκόσμιου μονάρχη στον ανθρώπινο κόσμο·
και οι ουράνιες νύμφες που κατοικούν σε χρυσά παλάτια, για όσους βαδίζουν
χωρίς να επιθυμούν γυναίκες.
- 368.** «Με την υπέρβαση του ηδονικού στοιχείου ο προορισμός, η ύπαρξη στο υλικό
στοιχείο δεν είναι δυσεύρετη·
με την επαναγέννηση στο πεδίο χωρίς πάθος, για όσους βαδίζουν χωρίς να
επιθυμούν γυναίκες.
- 369.** «Την υπέρβαση όλης της δυστυχίας, το ειρηνικό, το απόλυτα ακλόνητο, το μη
συνθηκοκρατημένο·
για τους κατασβεσμένους, τους αγνούς, δεν είναι δυσεύρετο, για όσους
βαδίζουν χωρίς να επιθυμούν γυναίκες».
- 370.** «Κουνάλα εγώ τότε ήμουν, ο Ουντάγι ήταν κούκος φούσσα·
ο Άναντα ήταν ο βασιλιάς των γυπών, και ο Σαριπούττα ο Νάραντα·
η ακολουθία ήταν η ακολουθία του Βούδα, έτσι να θυμάστε την ιστορία
γέννησης».

Το τζάτακα του Κουνάλα, τέταρτο.

537. Το τζάτακα του μεγάλου Σουτασόμα (5)

- 371.** «Γιατί εσύ, μάγειρα, τέτοιες, κάνεις πράξεις τόσο σκληρές;

Σκοτώνεις γυναίκες και άνδρες, κυριευμένος από αυταπάτη, για χάρη κρέατος ή εξαιτίας πλούτου;»

- 372.** «Όχι για χάρη του εαυτού του, ούτε εξαιτίας πλούτου, ούτε για παιδιά και σύζυγο, φίλους και συγγενείς·
ο σύζυγός μου όμως, ο ευλογημένος προστάτης της γης, αυτός τρώει κρέας τέτοιο, σεβαστέ».
- 373.** «Αν εσύ για το καλό του κυρίου σου αφοσιωμένος, κάνεις πράξεις τόσο σκληρές·
νωρίς με την ανατολή του ηλίου αφού φτάσεις στο εσωτερικό παλάτι, θα το πεις σε μένα μπροστά στον βασιλιά».
- 374.** «Έτσι θα κάνω εγώ, σεβάσμιε κύριε, όπως εσύ λες, Καλαχάττι·
νωρίς με την ανατολή του ηλίου αφού φτάσω στο εσωτερικό παλάτι, θα το πω σε σένα μπροστά στον βασιλιά».
- 375.** έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
ο Κάλα, αφού πήρε το νόστιμο φαγητό, πλησίασε τον βασιλιά·
αφού πλησίασε τον βασιλιά, είπε αυτά τα λόγια.
- 376.** «Είναι αλήθεια λοιπόν, μεγάλε βασιλιά, ο μάγειρας στάλθηκε από σένα·
σκοτώνει γυναίκες και άνδρες, εσύ τα κρέατα τρως».
- 377.** «Ακριβώς έτσι, Κάλα, ο μάγειρας στάλθηκε από εμένα·
αυτόν που κάνει το καλό μου, γιατί τον υβρίζεις;»
- 378.** «Ο Άναντα όλων των ψαριών, αφού έφαγε λαίμαργος για τη γεύση·
όταν εξαντλήθηκε η ακολουθία, τον εαυτό του τρώγοντας πέθανε.
- 379.** «Έτσι ο αμελής στη γεύση με σεβασμό προσκολλημένος, ο αδαής αν στο μέλλον δεν κατανοεί·
αφού κατέστρεψε τους γιους εγκατέλειψε και τους συγγενείς,
περιπλανώμενος τον εαυτό του ακριβώς τρώει.
- 380.** «Αφού ακούσεις αυτό, ας φύγει η επιθυμία σου, μην τρως, βασιλιά, ανθρώπινη σάρκα·
Μην εσύ αυτό ολόκληρο, σαν ψάρι, κυρίαρχε των δίποδων, κάνεις έρημο το βασίλειο».
- 381.** «Σουτζάτα με το όνομα, γνήσιος γιος εκείνου·
μη λαβών τη σάρκα τζάμπου, πέθανε αυτός στην εξάλειψή της.
- 382.** «Ακριβώς έτσι εγώ, Κάλα, αφού έφαγα τροφή με άριστη γεύση·
μη έχοντας λάβει ανθρώπινο κρέας, φαντάζομαι θα αφήσω τη ζωή μου.»
- 383.** «Νεαρέ, είσαι όμορφος, γεννημένος σε βραχμανική οικογένεια·
Δεν αξίζεις εσύ, αγαπητέ, να τρως το μη φαγώσιμο».
- 384.** «Αυτό είναι μία από τις γεύσεις, γιατί εσύ με αποτρέπεις;

Εγώ λοιπόν θα πάω εκεί, όπου θα αποκτήσω τέτοιο.

- 385.** «Έτσι εγώ θα φύγω, δεν θα κατοικήσω κοντά σου·
Αυτός του οποίου με την όρασή μου εσύ, δεν χαίρεσαι, βραχμάνε».
- 386.** «Σίγουρα και άλλους κληρονόμους, γιους θα αποκτήσουμε, νεαρέ·
Και εσύ, ταπεινέ, εξαφανίσου, εκεί όπου πήγες να μην το ακούσουμε».
- 387.** «Ακριβώς έτσι εσύ, βασιλιά, άρχοντα των διπόδων, άκουσέ με·
θα σε εξορίσουν από το βασίλειο, όπως τον μεθύστακα νεαρό βραχμάνο».
- 388.** «Σουτζάτα με το όνομα, μαθητής αυτών με αναπτυγμένο εαυτό·
ποθώντας ουράνια νύμφη, αυτός δεν έφαγε ούτε αυτός ήπια».
- 389.** «Παίρνοντας νερό με την άκρη ενός χόρτου, θα μετρούσε το νερό στον
ωκεανό·
έτσι είναι οι ανθρώπινες ηδονές, κοντά στις θεϊκές ηδονές».
- 390.** «Ακριβώς έτσι εγώ, Κάλα, αφού έφαγα τροφή με άριστη γεύση·
μη έχοντας λάβει ανθρώπινο κρέας, φαντάζομαι θα αφήσω τη ζωή μου.»
- 391.** «Όπως ακριβώς εκείνοι οι Ντχαταράττα, οι χήνες που ταξιδεύουν στον
ουρανό·
με τη βρώση των ομοίων τους, όλοι στον αφανισμό οδηγήθηκαν».
- 392.** «Ακριβώς έτσι εσύ, βασιλιά, άρχοντα των διπόδων, άκουσέ με·
το μη φαγώσιμο, βασιλιά, έφαγες, γι' αυτό σε εξορίζουν».
- 393.** «Σταμάτα», σου είπα εγώ, εσύ όμως πηγαίνεις γυρίζοντας την πλάτη·
ασταθής εσύ, «είμαι σταθερός», φλυαρείς, ασκούμενε στην άγια ζωή·
αυτό είναι κατάλληλο για ασκητή, και το σπαθί μου το θεωρείς φτερό
ερωδιού».
- 394.** «Εγώ στέκομαι σταθερός στις δικές μου αρχές, βασιλιά, δεν αλλάζω το όνομα
και το σόι μου·
και τον κλέφτη στον κόσμο τον αποκαλούν ασταθή, προορισμένο για τον
κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένο στην Κόλαση Νίραγια, αφού πεθάνει
από εδώ».
- 395.** «Αν εσύ πιστεύεις, βασιλιά, πάρε τον Σούτα, πολεμιστή·
με αυτόν θυσιά τελώντας, έτσι θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο».
- 396.** «Σε ποιο βασίλειο είναι η γενέτειρά σου, τότε για ποιον σκοπό έφτασες εδώ;
Πες μου βραχμάνε αυτό το νόημα, τι ποθείς, σου δίνω σήμερα αυτό που
επιθυμείς».
- 397.** «Τέσσερις στίχοι, κυρίαρχε της γης, με βαθύ νόημα, όμοιοι με τον εξαίρετο
ωκεανό·
για τον σκοπό σου ακριβώς ήρθα εδώ, άκουσε τους στίχους συνδεδεμένους με
την υπέρτατη πραγματικότητα.»

- 398.** «Πράγματι δεν κλαίνει οι συνετοί, οι σοφοί, οι πολυμαθείς που σκέφτονται πολλές καταστάσεις·
διότι αυτό είναι το υπέρτατο καταφύγιο για τους ανθρώπους, ότι οι σοφοί διώχνουν τη λύπη.
- 399.** «Τον εαυτό σου, τους συγγενείς ή τα παιδιά και τη σύζυγο, δημητριακά, πλούτη, ασήμι, χρυσό;
Για τι ακριβώς εσύ, Σουτασόμα, θλίβεσαι, άριστε των Κοράβια, τα λόγια σου ακούμε».
- 400.** «Δεν θρηνώ εγώ για τον εαυτό μου, ούτε για παιδιά και σύζυγο ούτε για πλούτη ούτε για βασιλείο·
αλλά η Διδασκαλία των αγαθών ακολουθήθηκε από παλιά, εκείνη τη συμφωνία του βραχμάνου θρηνώ.
- 401.** «Έγινε από εμένα συμφωνία με τον βραχμάνο, ενώ βρισκόμουν στην κυριαρχία του δικού μου βασιλείου·
αφού δώσω στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, προστατεύοντας την αλήθεια θα επιστρέψω ξανά».
- 402.** «Δεν πιστεύω αυτό, ότι ένας ευτυχισμένος άνθρωπος απελευθερωμένος από το στόμα του θανάτου·
θα επέστρεφε πάλι στα χέρια του εχθρού, άριστε των Κοράβια, διότι δεν θα έρθεις σε μένα.
- 403.** «Εσύ απελευθερωμένος από τα χέρια του ανθρωποφάγου, αφού πας στο δικό σου ανάκτορο, απολαμβάνοντας ηδονές·
γλυκιά αγαπημένη ζωή αποκτώντας, βασιλιά, πώς εσύ θα έρθεις κοντά μου;»
- 404.** «Ο θάνατος θα ήταν προτιμότερος για τον αγνή ηθικής, όχι η ζωή για τον κατακριμένο κακόβουλου χαρακτήρα·
διότι δεν προστατεύει εκείνον τον άνθρωπο από τους κακότυχους κόσμους, για χάρη του οποίου θα έλεγε ψέμα.
- 405.** «Ακόμα κι αν ο άνεμος παρέσυρε το βουνό, κι αν η σελήνη και ο ήλιος έπεφταν στο έδαφος·
Κι αν όλα τα ποτάμια κυλούσαν αντίθετα στο ρεύμα, εγώ, βασιλιά, δεν θα έλεγα ψέματα.
- 406.** Κι αν ο ουρανός σκάσει, ο ωκεανός στεγνώσει, η γη που συντηρεί τα όντα συστραφεί·
Ο βραχμάνος σωρός Μέρου ξεριζωθεί, εγώ, βασιλιά, δεν θα έλεγα ψέματα.
- 407.** «Αγγίζω το σπαθί και τη λόγχη, και όρκο σε σένα, φίλε, εγώ δίνω·
απελευθερωμένος από σένα, χωρίς χρέος γενόμενος, προστατεύοντας την αλήθεια θα επιστρέψω ξανά».
- 408.** «Η συμφωνία που έγινε σε σένα από τον βραχμάνο, ενώ βρισκόταν στην κυριαρχία του δικού του βασιλείου·
αφού δώσεις στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, προστατεύοντας την

αλήθεια επέστρεψε ξανά».

- 409.** «Η συμφωνία που έγινε σε μένα από τον βραχμάνο, ενώ βρισκόταν στην κυριαρχία του δικού του βασιλείου· αφού δώσω στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, προστατεύοντας την αλήθεια θα επιστρέψω ξανά».
- 410.** Και αυτός απελευθερωμένος από τα χέρια του ανθρωποφάγου, αφού πήγε σε εκείνον τον βραχμάνο, είπε αυτό·
«Ας ακούσουμε τους στίχους άξιους εκατό, οι οποίοι ακουσμένοι από μένα ας είναι για ευημερία, Βράχμα».
- 411.** «Μόνο μία φορά, Σουτασόμα, με τους αγαθούς γίνεται συνάντηση· αυτή η συνάντηση τον προστατεύει, όχι με τους μη αγαθούς η πολλή συναναστροφή.
- 412.** «Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία· γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, γίνεται κανείς καλύτερος, όχι χειρότερος.
- 413.** «Γηράσκουν πράγματι τα βασιλικά άρματα τα όμορφα διακοσμημένα, και επίσης το σώμα υφίσταται το γήρας· αλλά η Διδασκαλία των αγαθών δεν υφίσταται το γήρας, οι αγαθοί πράγματι το διακηρύσσουν μαζί με τους αγαθούς.
- 414.** «Ο ουρανός είναι μακριά και η γη είναι μακριά, η πέρα όχθη της θάλασσας λένε ότι είναι μακριά· από αυτό πράγματι πιο μακριά λένε, είναι η αρχή των αγαθών και των μη αγαθών, βασιλιά».
- 415.** «Αυτοί οι στίχοι αξίζουν χίλια, αυτοί οι στίχοι δεν αξίζουν εκατό· τέσσερις χιλιάδες εσύ, γρήγορα πάρε, βραχμάνε».
- 416.** «Ογδόντα και ενενήντα στίχοι, και εκατό άξιοι επίσης θα ήταν οι στίχοι· Ατομικά μόνο, Σουτασόμα, να γνωρίζεις, χίλια άξιος με το όνομα ποιος υπάρχει στίχος;»
- 417.** «Επιθυμώ εγώ την αύξηση της μάθησης του εαυτού μου, ώστε οι γαλήνιοι ενάρετοι άνθρωποι να με συναναστρέφονται· εγώ όπως ο μεγάλος ωκεανός με τα ποτάμια, διότι δεν χορταίνω, αγαπητέ, με τα καλά ειπωμένα λόγια.
- 418.** «Όπως η φωτιά καίγοντας χόρτα και ξύλα, δεν χορταίνει, ούτε ο ωκεανός με τα ποτάμια· έτσι κι εσύ, σοφέ άριστε βασιλιά, ακούγοντας δεν χορταίνεις με τα καλά ειπωμένα λόγια.
- 419.** «Όταν ακούω του δικού μου δούλου, στίχο εγώ νοηματικό, ω άρχοντα των ανθρώπων·

αυτόν ακριβώς προσεκτικά ακούω, διότι δεν υπάρχει, αγαπητέ, ικανοποίηση σε μένα στις διδασκαλίες».

- 420.** «Αυτό το βασίλειό σου με περιουσία και με οχήματα, με ζωτικότητα, εφοδιασμένο με όλες τις ηδονές· γιατί εξαιτίας της ηδονής με υβρίζεις; Πηγαίνω εγώ κοντά στον ανθρωποφάγο».
- 421.** «Για προστασία του εαυτού υπάρχουν αυτοί, ελεφαντοδασμαστές και αρματηλάτες και πεζοί· ιππείς και όσοι τοξότες, ας κινητοποιήσουμε στρατό, ας σκοτώσουμε τον εχθρό.»
- 422.** «Πολύ δύσκολο ο Ποριζάντα έκανε, αφού με έπιασε ζωντανό με άφησε ελεύθερο· Τέτοια προηγούμενη ευεργεσία θυμούμενος, πώς να τον προδώσω εγώ, ω άρχοντα των ανθρώπων;»
- 423.** «Αφού προσκύνησε τον πατέρα και τη μητέρα, αφού παραίνεσε τους πολίτες και τον στρατό· λέγοντας την αλήθεια, φυλάσσοντας την αλήθεια, πήγε εκεί όπου ο Ποριζάντα».
- 424.** «Έγινε από εμένα συμφωνία με τον βραχμάνο, ενώ βρισκόμουν στην κυριαρχία του δικού μου βασιλείου· αφού δώσω στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, προστατεύοντας την αλήθεια επέστρεψα ξανά· τέλεσε τη θυσία, φάε με, ανθρωποφάγε».
- 425.** «Δεν μειώνεται το φαγητό μου αργότερα, αυτή η νεκρική πυρά τόσο καπνίζει ακόμα· όταν χωρίς καπνό μαγειρευτεί καλά ψημένο, ας ακούσουμε τους στίχους άξιους εκατό».
- 426.** «Άδικος εσύ ανθρωποφάγος έγινες, και από το βασίλειο εξορίστηκες εξαιτίας της κοιλιάς· Τη Διδασκαλία αυτοί οι στίχοι ισχυρίζονται, η Διδασκαλία και το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία που συναντώνται;
- 427.** «Του άδικου, του σκληρού, πάντα με αιματοβαμμένα χέρια· δεν υπάρχει αλήθεια, πώς θα υπάρξει Διδασκαλία; Τι θα κάνεις με τη μάθηση;»
- 428.** «Όποιος για χάρη κρέατος θα πήγαινε για κυνήγι, ή όποιος θα σκότωνε έναν άνθρωπο μεθυσμένο· και οι δύο αυτοί πεθαίνοντας γίνονται ίσοι, γιατί λοιπόν εμένα με αποκαλείς άδικο εσύ;»
- 429.** «Πέντε πεντανύχια είναι φαγώσιμα, από τον πολεμιστή που κατανοεί· το μη φαγώσιμο, βασιλιά, έφαγες, γι' αυτό είσαι άδικος».

- 430.** «Εσύ απελευθερωμένος από τα χέρια του ανθρωποφάγου, αφού πας στο δικό σου ανάκτορο, απολαμβάνοντας ηδονές·
ήρθες πάλι στα χέρια του εχθρού, δεν είσαι επιδέξιος στον κανόνα των πολεμιστών, βασιλιά».
- 431.** «Όσοι στον κανόνα των πολεμιστών είναι επιδέξιοι, ως επί το πλείστον αυτοί καταδικασμένοι στην κόλαση γίνονται·
Γι' αυτό εγώ τον κανόνα των πολεμιστών εγκαταλείποντας, προστατεύοντας την αλήθεια επέστρεψα ξανά·
τέλεσε τη θυσία, φάε με, ανθρωποφάγε».
- 432.** «Κατοικίες σε ανάκτορα, γη, βόδια και άλογα, γυναίκες για ηδονή και σανταλόξυλο από Κάσι·
όλα αυτά εκεί τα αποκτάς ως κύριος· με την αλήθεια ποιο όφελος βλέπεις;»
- 433.** «Όποιες γεύσεις κι αν υπάρχουν στη γη, η αλήθεια είναι η πιο γλυκιά από αυτές τις γεύσεις·
Εδραιωμένοι στην αλήθεια ασκητές και βραχμάνοι, διασχίζουν στην πέρα όχθη της γέννησης και του θανάτου».
- 434.** «Εσύ απελευθερωμένος από τα χέρια του ανθρωποφάγου, αφού πας στο δικό σου ανάκτορο, απολαμβάνοντας ηδονές·
ήρθες πάλι στα χέρια του εχθρού, σίγουρα λοιπόν δεν υπάρχει φόβος θανάτου για σένα, ω άρχοντα των ανθρώπων·
έχεις μη νωθρό νου, είσαι αυτός που λέει την αλήθεια».
- 435.** «Έγιναν από μένα καλές πράξεις πολύμορφες, θυσίες προσφέρθηκαν που ήταν άφθονες και επαινεμένες·
Καθαρίστηκε η οδός προς τον μεταθανάτιο κόσμο, εδραιωμένος στη Διδασκαλία ποιος θα φοβόταν τον θάνατο;»
- 436.** «Έγιναν από μένα καλές πράξεις πολύμορφες, θυσίες προσφέρθηκαν που ήταν άφθονες και επαινεμένες·
χωρίς μεταμέλεια στον μεταθανάτιο κόσμο θα πάω, τέλεσε τη θυσία, φάε με, ανθρωποφάγε.
- 437.** «Ο πατέρας και η μητέρα μου υπηρετήθηκαν από μένα, με δικαιοσύνη η κυριαρχία μου είναι επαινεμένη·
Καθαρίστηκε η οδός προς τον μεταθανάτιο κόσμο, εδραιωμένος στη Διδασκαλία ποιος θα φοβόταν τον θάνατο;»
- 438.** «Ο πατέρας και η μητέρα μου υπηρετήθηκαν από μένα, με δικαιοσύνη η κυριαρχία μου είναι επαινεμένη·
χωρίς μεταμέλεια στον μεταθανάτιο κόσμο θα πάω, τέλεσε τη θυσία, φάε με, ανθρωποφάγε.
- 439.** «Στους συγγενείς και στους φίλους έγιναν από μένα οι πράξεις, με δικαιοσύνη η κυριαρχία μου είναι επαινεμένη·

Καθαρίστηκε η οδός προς τον μεταθανάτιο κόσμο, εδραιωμένος στη Διδασκαλία ποιος θα φοβόταν τον θάνατο;»

- 440.** «Στους συγγενείς και στους φίλους έγιναν από μένα οι πράξεις, με δικαιοσύνη η κυριαρχία μου είναι επαινεμένη· χωρίς μεταμέλεια στον μεταθανάτιο κόσμο θα πάω, τέλεσε τη θυσία, φάε με, ανθρωποφάγε.
- 441.** «Δόθηκε από μένα δωρεά πολλαπλώς σε πολλούς, και ικανοποιήθηκαν ασκητές και βραχμάνοι· Καθαρίστηκε η οδός προς τον μεταθανάτιο κόσμο, εδραιωμένος στη Διδασκαλία ποιος θα φοβόταν τον θάνατο;»
- 442.** «Δόθηκε από μένα δωρεά πολλαπλώς σε πολλούς, και ικανοποιήθηκαν ασκητές και βραχμάνοι· χωρίς μεταμέλεια στον μεταθανάτιο κόσμο θα πάω, τέλεσε τη θυσία, φάε με, ανθρωποφάγε».
- 443.** «Ένας άνθρωπος που γνωρίζει θα έδινε δηλητήριο, ένα δηλητηριώδες φίδι φλεγόμενο με έντονη θερμότητα· να σπάσει το κεφάλι του σε επτά κομμάτια, εκείνου που δεν θα έδινε σε έναν τέτοιο που λέει την αλήθεια».
- 444.** «Αφού ακούσουν τη Διδασκαλία συνειδητοποιούν, οι άνθρωποι το καλό και το κακό· ακόμη και αφού ακούσω τους στίχους, ο νους μου χαίρεται στη Διδασκαλία».
- 445.** «Μόνο μία φορά, μεγάλε βασιλιά, με τους αγαθούς γίνεται συνάντηση· αυτή η συνάντηση τον προστατεύει, όχι με τους μη αγαθούς η πολλή συναναστροφή.
- 446.** «Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία· γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, γίνεται κανείς καλύτερος, όχι χειρότερος.
- 447.** «Γηράσκουν πράγματι τα βασιλικά άρματα τα όμορφα διακοσμημένα, και επίσης το σώμα υφίσταται το γήρας· αλλά η Διδασκαλία των αγαθών δεν υφίσταται το γήρας, οι αγαθοί πράγματι το διακηρύσσουν μαζί με τους αγαθούς.
- 448.** «Ο ουρανός είναι μακριά και η γη είναι μακριά, η πέρα όχθη της θάλασσας λένε ότι είναι μακριά· από αυτό πράγματι πιο μακριά λένε, είναι η αρχή των αγαθών και των μη αγαθών, βασιλιά».
- 449.** «Αυτοί οι στίχοι είναι γεμάτοι νόημα, με καλή φρασεολογία, καλά ειπωμένοι, αφού τους άκουσα από σένα, ω άρχοντα των ανθρώπων· χαρούμενος, ευτυχισμένος, ευχαριστημένος, ικανοποιημένος, τέσσερις ευλογίες σου δίνω, αγαπητέ».

- 450.** «Εσύ που δεν κατανοείς τον θάνατο του εαυτού σου, το ωφέλιμο και το βλαβερό, τον κόσμο του ξεπεσμού και τον ευδαιμονικό κόσμο·
λαίμαργος στη γεύση, αφοσιωμένος στην κακή συμπεριφορά, τι δώρο θα δώσεις εσύ, κακόβουλου χαρακτήρα;»
- 451.** «Και εγώ θα σου έλεγα "δώσε μου ευλογία", και εσύ επίσης αφού έδωσες θα αρνιόσουν·
αυτή τη διαμάχη και αντιδικία ορατή εδώ και τώρα, ποιος σοφός γνωρίζοντας θα πλησίαζε;»
- 452.** «Δεν αξίζει αυτή την ευλογία το πλάσμα να δώσει, την οποία αφού έδωσε θα αρνιόταν·
Διάλεξε, αγαπητέ, μη κλονιζόμενος, ακόμα κι αν εγκαταλείψω τη ζωή θα τη δώσω».
- 453.** «Του ευγενούς με τον ευγενή ταιριάζει η φιλία, του σοφού με τον προικισμένο με σοφία ταιριάζει·
Να τον έβλεπε εκατό χρόνια υγιή, αυτό από τις ευλογίες πρώτο επιλέγω».
- 454.** «Του ευγενούς με τον ευγενή ταιριάζει η φιλία, του σοφού με τον προικισμένο με σοφία ταιριάζει·
Θα με έβλεpes εκατό χρόνια υγιή, αυτό από τις ευλογίες πρώτο δίνω».
- 455.** «Όσοι πολεμιστές βασιλείς εδώ προστάτες της γης, στην κορυφή χρισμένοι με δοσμένο όνομα·
τέτοιους άρχοντες της γης δεν έφαγες, αυτό από τις ευλογίες δεύτερο επιλέγω».
- 456.** «Όσοι πολεμιστές βασιλείς εδώ προστάτες της γης, στην κορυφή χρισμένοι με δοσμένο όνομα·
τέτοιους άρχοντες της γης δεν δίνω, αυτό από τις ευλογίες δεύτερο δίνω».
- 457.** «Πάνω από εκατό πολεμιστές σου συλλήφθηκαν, δεμένοι στις παλάμες με δακρυσμένα πρόσωπα κλαίγοντας·
στο δικό τους βασίλειο επανάφερε τους, αυτό από τις ευλογίες τρίτο επιλέγω».
- 458.** «Πάνω από εκατό πολεμιστές μου συλλήφθηκαν, δεμένοι στις παλάμες με δακρυσμένα πρόσωπα κλαίγοντας·
στο δικό τους βασίλειο θα τους επαναφέρω, αυτό από τις ευλογίες τρίτο δίνω».
- 459.** «Το βασίλειό σου έχει κενά, ταραγμένοι από φόβο πράγματι, πολλοί άνθρωποι έχουν μπει σε καταφύγια·
Απόφυγε την ανθρώπινη σάρκα, βασιλιά, αυτό από τις ευλογίες τέταρτο επιλέγω».
- 460.** «Σίγουρα αυτή η τροφή είναι ευχάριστη σε μένα, εξαιτίας αυτής μπήκα στο δάσος·
εγώ λοιπόν πώς να απέχω από αυτό, διάλεξε άλλη τέταρτη από τις ευλογίες».

- 461.** «Πράγματι ένας τέτοιος, ω άρχοντα των ανθρώπων, δεν λέει "αυτό είναι αγαπημένο μου", αφού απέρριψε τον εαυτό του δεν ακολουθεί τα αγαπημένα· ο εαυτός είναι καλύτερος και ο ύψιστος είναι καλύτερος, τα αγαπημένα μπορούν να αποκτηθούν αργότερα από αυτόν που έχει αυξήσει την ευημερία του».
- 462.** «Αγαπητό μου είναι το ανθρώπινο κρέας, Σουτασόμα, να γνωρίζεις· δεν είναι δυνατόν να με αποτρέψεις, άλλη ευλογία, αγαπητέ, διάλεξε».
- 463.** «Αυτός που πράγματι λέει "αυτό είναι αγαπημένο μου", προστατεύοντας τα αγαπημένα, αφού απέρριψε τον εαυτό του ακολουθεί τα αγαπημένα· όπως ο μέθυσος αφού ήπια ρόφημα αναμειγμένο με δηλητήριο, γι' αυτό ακριβώς αυτός γίνεται δυστυχισμένος στην επόμενη ζωή.
- 464.** «Αυτός που εδώ με γνώση αφήνοντας τα αγαπημένα, ακόμη και με δυσκολία ακολουθεί την ευγενή διδασκαλία· όπως ο δυστυχισμένος αφού ήπια τα φάρμακα, γι' αυτό ακριβώς αυτός γίνεται ευτυχισμένος στην επόμενη ζωή».
- 465.** «Αφήνοντας εγώ τον πατέρα και τη μητέρα, και τα πέντε ευχάριστα είδη αισθησιακής ηδονής· εξαιτίας αυτού μπήκα στο δάσος, πώς εγώ να σου δώσω αυτό το δώρο;»
- 466.** «Οι σοφοί δεν λένε διπλά λόγια, οι αγαθοί παραμένουν πιστοί στην αληθινή υπόσχεση· 'Διάλεξε, αγαπητέ' έτσι μου είπες, έτσι μίλησες εσύ, διότι δεν συμφωνείς με αυτό».
- 467.** «Απόκτηση αξιόμειπτου, ατιμία, κακή φήμη, πολύ κακό, κακή συμπεριφορά, νοητική μόλυνση· εξαιτίας ανθρώπινης σάρκας ήρθα σε αυτό, πώς εγώ να σου δώσω αυτό το δώρο;»
- 468.** «Δεν αξίζει αυτή την ευλογία το πλάσμα να δώσει, την οποία αφού έδωσε θα αρνιόταν· Διάλεξε, αγαπητέ, μη κλονιζόμενος, ακόμα κι αν εγκαταλείψω τη ζωή θα τη δώσω».
- 469.** «Τη ζωή εγκαταλείπουν οι αγαθοί αλλά όχι τη Διδασκαλία, οι αγαθοί παραμένουν πιστοί στην αληθινή υπόσχεση· αφού έδωσες την ευλογία, γρήγορα εκπλήρωσέ την, με αυτό επιτυχάνοντας, άριστε μεταξύ των θεών-βασιλέων.
- 470.** «Ας εγκαταλείψει τον πλούτο για χάρη του καλύτερου μέλους, ας εγκαταλείψει το μέλος προστατεύοντας τη ζωή· μέλος, πλούτο και ζωή, όλα, ας εγκαταλείψει ο άνθρωπος αναθυμούμενος την αρχή».
- 471.** «Από όποιον πράγματι ένας άνθρωπος θα συνειδητοποιούσε τη Διδασκαλία, και όσοι γαλήνιοι απομακρύνουν την αβεβαιότητά του·

αυτός πράγματι είναι το νησί του και ο τελικός σκοπός του, ο σοφός δεν θα πρέπει να αφήσει να γεράσει η φιλία με εκείνον.

- 472.** «Σίγουρα αυτή η τροφή είναι ευχάριστη σε μένα, εξαιτίας αυτής μπήκα στο δάσος·
και αν εμένα ζητάς αυτό το πράγμα, και αυτό το δώρο σου δίνω, φίλε.
- 473.** «Διδάσκαλος μου ήσουν και σύντροφός μου ήσουν, και τα λόγια σου, φίλε, εγώ έκανα·
κι εσύ επίσης, φίλε, κάνε τα λόγια μου, και οι δύο αφού πάμε ας απελευθερώσουμε».
- 474.** «Διδάσκαλός σου είμαι και σύντροφός σου είμαι, και τα λόγια μου, φίλε, εσύ έκανες·
κι εγώ επίσης, φίλε, κάνω τα λόγια σου, και οι δύο αφού πάμε ας απελευθερώσουμε».
- 475.** «Από τον Καμμασαπάδα ταλαιπωρηθήκατε, δεμένοι στις παλάμες με δακρυσμένα πρόσωπα κλαίγοντας·
ποτέ μην προδώσετε αυτόν τον βασιλιά, υποσχεθείτε μου αληθινή ομολογία».
- 476.** «Από τον Καμμασαπάδα ταλαιπωρηθήκαμε, δεμένοι στις παλάμες με δακρυσμένα πρόσωπα κλαίγοντας·
ποτέ δεν θα προδώσουμε αυτόν τον βασιλιά, σου υποσχόμαστε αληθινή ομολογία».
- 477.** «Όπως ο πατέρας ή επίσης η μητέρα, συμπονετικοί, που επιθυμούν το καλό της γενιάς·
ακριβώς έτσι ας είναι για εσάς και αυτός ο βασιλιάς, και εσείς ας είστε για αυτόν όπως ακριβώς γιοι».
- 478.** «Όπως ο πατέρας ή επίσης η μητέρα, συμπονετικοί, που επιθυμούν το καλό της γενιάς·
ακριβώς έτσι ας είναι για μας και αυτός ο βασιλιάς, κι εμείς θα είμαστε όπως ακριβώς γιοι».
- 479.** «Κρέας τετράποδων και πουλιών επίσης, από μάγειρες μαγειρεμένο, καλοφτιαγμένο, καλά τελειωμένο·
σαν αμβροσία ο Ίντα αφού απόλαυσε, αφήνοντας πώς μόνος θα ευχαριστηθείς στο δάσος;
- 480.** «Αυτές οι πολεμίστριες με λεπτή μέση σαν αναρριχητικό φυτό, στολισμένες, αφού σε περικύκλωσαν·
σε ευχαρίστησαν όπως τον Ίντρα μεταξύ των θεών, αφήνοντάς τες πώς μόνος θα ευχαριστηθείς στο δάσος;»
- 481.** Σε κόκκινο μαξιλάρι με πολλά χαλιά, σε όμορφο κρεβάτι με όλα τα στρώματα·
στη μέση του κρεβατιού αφού κοιμήθηκες άνετα, αφήνοντας πώς μόνος θα ευχαριστηθείς στο δάσος;

- 482.** «Μουσική με παλαμάκια, τύμπανα τα μεσάνυχτα, και επίσης πράγματι μουσικά όργανα χωρίς ανθρώπους·
πολύ ωραίο τραγούδι και ωραία μουσική, αφήνοντας πώς μόνος θα ευχαριστηθείς στο δάσος;
- 483.** «Με κήπους πλούσια, με άφθονα στεφάνια, την πόλη με το πάρκο Μιγκατζίνα πανέμορφη·
με άλογα, με ελέφαντες, με άρματα εφοδιασμένη, αφήνοντας πώς μόνος θα ευχαριστηθείς στο δάσος;»
- 484.** «Όπως στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο η σελήνη, μειώνεται μέρα με τη μέρα·
όμοια με τη σκοτεινή δεκαπενθήμερο, βασιλιά, είναι η συνάντηση με τους μη αγαθούς.
- 485.** «Όπως εγώ αφού πήγα στον μάγιστρο, τον κακό άνθρωπο τον χειρότερο·
έκανα κακόβουλη πράξη, με την οποία πηγαίνω στον κακότυχο κόσμο.
- 486.** «Όπως στη φωτεινή δεκαπενθήμερο η σελήνη, αυξάνεται μέρα με τη μέρα·
όμοια με τη φωτεινή δεκαπενθήμερο, βασιλιά, των αγαθών γίνεται η συνάντηση.
- 487.** «Όπως εγώ αφού ήρθα σε σένα, Σουτασόμα, να γνωρίζεις·
θα κάνω καλή πράξη, με την οποία πηγαίνω στον καλότυχο κόσμο.
- 488.** «Όπως το νερό που πέφτει στη στεριά, ω άρχοντα των ανθρώπων, δεν αντέχει
στον χρόνο, δεν διαρκεί πολύ·
έτσι επίσης είναι η συνάντηση με τους μη αγαθούς, που δεν αντέχει στον
χρόνο, όπως το νερό στη στεριά.
- 489.** «Όπως το νερό που πέφτει στον ωκεανό, ω άρχοντα των ανθρώπων, διαρκεί
πολύ, άριστε ήρωα μεταξύ των ανθρώπων·
έτσι πράγματι είναι η συνάντηση των αγαθών, μακροχρόνια όπως το νερό
στον ωκεανό.
- 490.** «Αδιάλυτη είναι η συνάντηση των αγαθών, όσο και αν διαρκέσει, έτσι ακριβώς
παραμένει·
γρήγορα όμως παρόνται η συνάντηση των μη αγαθών, γι' αυτό η αρχή των
αγαθών είναι μακριά από τους μη αγαθούς».
- 491.** Δεν είναι βασιλιάς αυτός που νικά τον ανίκητο, δεν είναι φίλος αυτός που
νικά τον φίλο·
Δεν είναι σύζυγος αυτή που δεν φοβάται τον σύζυγο, δεν είναι γιοι αυτοί που
δεν τρέφουν τον γηρασμένο.
- 492.** «Δεν είναι συνέλευση αυτή όπου δεν υπάρχουν αγαθοί, δεν είναι αγαθοί αυτοί
που δεν λένε τη διδασκαλία·
Έχοντας εγκαταλείψει τη λαγνεία και το μίσος και την αυταπάτη, λέγοντας
τη διδασκαλία γίνονται αγαθοί.»
- 493.** «Αυτόν που δεν μιλά δεν τον γνωρίζουν, τον σοφό ανάμεσα στους αδαείς·

αλλά αυτόν που μιλά τον γνωρίζουν, αυτόν που διδάσκει την αθάνατη κατάσταση.

- 494.** Ας μιλά, ας φωτίζει τη Διδασκαλία, ας υψώνει τη σημαία των σοφών· οι σοφοί έχουν σημαία τα καλά λόγια, διότι η Διδασκαλία είναι η σημαία των σοφών».

Το τζάτακα του μεγάλου Σουτασόμα, πέμπτο.

Τέλος της ενότητας των ογδόντα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Σουμούκα και ο εκλεκτός κύκνος και ο μεγάλος, ο Σουντάμποτζάνικα και ο άλλος έξοχος· αυτό που ονομάζεται Σακούνα-Αλαντιτζα-Αντιπάτι, αυτό που ονομάζεται Σουτασόμα-Βάρα-Ούτταμα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2. 21. Το βιβλίο των ογδόντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org